

ADVOKAT MIRNES AJANOVIĆ

ADRESA: Trg slobode, zgrada Barok 1 sprat - 75000 Tuzla, BiH
TELEFON/FAX: +387 35 257 000 • MOBILTEL/VIBER: +387 61 151 808
MAIL: advokatmirnesajanovic@gmail.com • ID BROJ: 4310575070004

WWW.ADVOKATMIRNESAJANOVIĆ.COM

EVROPSKI UNIVERZITET „KALLOS“ TUZLA

Bosna i Hercegovina

Punomoćnik

Dr. sc. Mirnes Ajanović, advokat iz Tuzle

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE PREDSTAVNIČKI DOM KOMISIJA ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE

Veza: akt broj 01/8-50-17-668/26 od 25.02.2026. godine

ZAHTJEV ZA UČEŠĆE U POSTUPKU I IZJAŠNENJE POVODOM PREDSTAVKE BROJ 01/8-50-17-668/26 od 25.02.2026. godine

u vezi sa razmatranjem na 25. sjednici Komisije za borbu protiv korupcije Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, održanoj dana 26.03.2026. godine, u okviru tačke dnevnog reda: „Tekuća pitanja – Predstavka u vezi sa radom Evropskog univerziteta Kallos u Tuzli, akt broj 01/8-50-17-668/26 od 25.02.2026. godine“

DOSTAVA DOKUMENTACIJE I SVEOBUHVAATNO IZJAŠNENJE O ZAKONITOSTI RADA EVROPSKOG UNIVERZITETA „KALLOS“ TUZLA, UZ UKAZIVANJE NA KONTINUIRANO SISTEMSKO DJELOVANJE PROTIV UNIVERZITETA, ZLOUPOTREBU INSTITUCIJA, NEIZVRŠENJE SUDSKIH ODLUKA I POSTOJANJE ELEMENATA DISKRIMINATORNOG POSTUPANJA

SAŽETAK PODNESKA

KLJUČNE ČINJENICE, OBRAZAC DJELOVANJA I ZAHTJEVI

Ovim podneskom Komisiji za borbu protiv korupcije Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine dostavlja se pravno izjašnjenje u vezi sa statusom Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, uz jasno i nedvosmisleno ukazivanje da predmet koji se nalazi pred Komisijom **nije pitanje zakonitosti rada Univerziteta, nego pitanje zakonitosti postupanja institucija i povezanih aktera.**

Već na samom početku ističe se ključna pravno relevantna činjenica:

osnivač i vlasnik Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, Nedeljko Stanković, **pravosnažno je utvrđen kao žrtva krivičnog djela počinjenog nečovječnim postupanjem iz nacionalne mržnje**, i to:

- presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj **03 0 K 013388 17 K2 od 20.11.2017. godine**
- presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj **03 0 K 013388 18 KŽ 2 od 26.04.2018. godine**

Ova činjenica daje predmetu dodatnu pravnu dimenziju i nameće obavezu da se cjelokupno postupanje institucija ispita i u kontekstu moguće diskriminacije, selektivnog postupanja i nastavka institucionalne viktimizacije.

Istovremeno, iz utvrđenih činjenica jasno proizlazi osnovna i nesporna okolnost:

ne postoji nijedan pravno relevantan dokaz da Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla radi nezakonito, niti je takav dokaz utvrđen u bilo kojem upravnom ili sudskom postupku.

Nasuprot tome, postoji precizno utvrđen slijed radnji:

- dana **29.04.2024. godine** Ministarstvo obrazovanja i nauke TK donosi rješenje broj **10/1-34-010766/24**, kojim ostavlja rok od jedne godine za otklanjanje navodnih nedostataka;
- dana **20.06.2024. godine** građevinski inspektor Edin Skenderović donosi zabranu korištenja prostora i faktički zatvara Univerzitet;
- dana **28.10.2024. godine** Ministarstvo donosi novo rješenje broj **10/1-34-030943-24**, kojim zabranjuje rad i upis studenata prije isteka ostavljenog roka;
- dana **31.12.2024. godine** Kantonalni sud u Tuzli donosi rješenje broj **03 0 U 025256 24 U**, kojim odgađa izvršenje zabrane rada;
- uprkos toj sudskoj odluci, dana **14.11.2025. godine** donosi se nova zabrana rada rješenjem broj **10/1-34-022726-8/25**;
- Univerzitet u **novembru 2024. godine** pribavlja **upotrebnu dozvolu**, čime prestaje osnov na koji su se pozivale inspekcijske mjere;
- uprkos tome, ograničenja rada se nastavljaju kroz nove akte i faktičke radnje;
- Kantonalni sud u Tuzli od **2024. godine do danas** nije donio konačnu odluku;

što u svojoj ukupnosti jasno pokazuje:

postoji kontinuiran, vremenski usklađen i međusobno povezan niz radnji koji proizvodi isti rezultat – onemogućavanje rada i faktičko gašenje Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla bez pravosnažne sudske odluke.

Dalje, utvrđeno je:

- da je Posebni odjel za suzbijanje korupcije (POSKOK) preuzeo predmet protiv ministra obrazovanja TK Ahmeda Omerovića pod brojem **T 21 0 KT 000483 25**;
- da postoji paralelno djelovanje upravnih organa, inspekcije, medijskog narativa i političkog konteksta;
- da se postupak pred Komisijom pokreće na osnovu akta koji nema karakter objektivnog i dokaznog izvora;

što dodatno potvrđuje:

postoji osnovana sumnja na postojanje koordinisanog i sistemskog djelovanja više aktera sa ciljem eliminacije Univerziteta iz sistema visokog obrazovanja.

U tom smislu, predmet pred Komisijom:

nije pitanje zakonitosti rada Univerziteta,
nego pitanje:

- zakonitosti postupanja institucija,
- poštivanja sudskih odluka,
- moguće zloupotrebe javnih ovlaštenja,
- i postojanja organizovanog djelovanja sa unaprijed određenim ciljem.

Zbog toga je od ključnog značaja da Komisija ovaj predmet sagleda u cjelini i spriječi da njen postupak bude korišten kao sredstvo legitimacije već započetog procesa **administrativnog gašenja Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla**.

1. OBRAZAC DJELOVANJA – VIŠE PARALELNIH MEHANIZAMA SA ISTIM CILJEM

Iz cjelokupnog činjeničnog stanja proizlazi da se protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla ne vodi jedan postupak, nego se istovremeno aktivira više međusobno povezanih mehanizama, koji u zbiru proizvode jedinstven rezultat – faktičko gašenje Univerziteta bez pravosnažne odluke.

UPRAVNE MJERE

- donošenje rješenja broj **10/1-34-030943-24 od 28.10.2024. godine** prije isteka roka iz rješenja broj **10/1-34-010766/24 od 29.04.2024. godine**
- ponavljanje zabrane rada rješenjem broj **10/1-34-022726-8/25 od 14.11.2025. godine** uprkos sudskoj odluci
- ignorisanje rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj **03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024. godine**

- ignorisanje činjenice da je Univerzitet **u novembru 2024. godine pribavio upotrebnu dozvolu**

INSPEKCIJSKO DJELOVANJE

- donošenje mjere zabrane korištenja prostora dana **20.06.2024. godine** od strane inspektora Edina Skenderovića
- fizičko zatvaranje objekta i izbacivanje zaposlenih, profesora i studenata
- postavljanje trake zabrane pristupa objektu
- postupanje bez ostavljanja roka za otklanjanje nedostataka
- **istovremeno nepostupanje prema drugim subjektima (Vlada TK i Ministarstvo) u identičnim okolnostima promjene namjene prostora**

SUDSKO NEPOSTUPANJE

- upravni spor pred Kantonalnim sudom u Tuzli traje od **2024. godine bez meritorne odluke**
- uprkos odluci o odgodi izvršenja (**31.12.2024. godine**), postupak se ne okončava
- izostankom odluke omogućava se da upravne mjere proizvode **faktičko dejstvo bez sudske kontrole**
- time se sudska zaštita svodi na formalnu, a ne stvarnu

KVAZIMEDIJSKI NARATIV

- selektivno iznošenje činjenica i sistematsko izostavljanje sudskih odluka
- preuzimanje stavova Ministarstva bez kritičke provjere
- korištenje insinucija („sporne diplome“, „problematičan rad“) bez dokaza
- **ciljano oblikovanje percepcije javnosti o navodnoj nezakovitosti Univerziteta**

FAKTIČKO ONEMOGUĆAVANJE RADA

- blokiranje i zaključavanje jedinog ulaza od strane „**Robot“ d.o.o. Sarajevo**
- pokušaj postavljanja fizičkih prepreka (pregrada) za onemogućavanje pristupa
- dokumentovane intervencije **PU Tuzla – PS Zapad i kriminalističke policije MUP TK**
- onemogućavanje korištenja komunikacija, lifta i pristupa objektu
- paralelno vođenje sudskih postupaka i prijedloga mjera osiguranja bez zaštite u praksi

2. FIZIČKA BLOKADA RADA UNIVERZITETA

Posebno značajan i neposredno dokaziv element u ovom predmetu predstavlja **fizičko onemogućavanje rada Univerziteta**, kroz kontinuirano djelovanje pravnog lica „**Robot General Trading Co“ d.o.o. Sarajevo**, koje ima faktičku kontrolu nad pristupnim komunikacijama objektu u kojem Univerzitet obavlja djelatnost.

Ovo djelovanje se konkretno ogleda u:

- zaključavanju glavnih i sporednih ulaza koji predstavljaju jedini pristup prostoru Univerziteta
- postavljanju fizičkih prepreka i barijera na komunikacijama
- blokiranju prolaza kroz zajedničke dijelove objekta

- pokušajima trajnog zatvaranja pristupa putem konstrukcijskih pregrada
- onemogućavanju ulaska i izlaska zaposlenika, profesora i drugih lica

Ove radnje nisu sporadične, nego predstavljaju **kontinuirano i ponavljano postupanje**, koje je:

- evidentirano od strane **Policijske uprave Tuzla – Policijske stanice Tuzla Zapad i kriminalističke policije MUP TK**
- dokumentovano kroz službene intervencije i zapisnike
- predmet više sudskih postupaka i prijedloga mjera osiguranja
- kvalifikovano kroz obilježja krivičnih djela, uključujući elemente samovlašća i protupravnog ograničavanja kretanja

Ključna i pravno odlučna činjenica u ovom dijelu jeste:

Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla nema alternativni pristup svom poslovnom prostoru, što znači da svaka blokada ulaza neposredno proizvodi potpuni prekid rada.

Upravo zbog toga, ove radnje ne predstavljaju imovinski ili tehnički spor, nego:

direktan mehanizam faktičkog gašenja Univerziteta, koji svojim efektom u potpunosti odgovara upravnoj zabrani rada – ali bez formalne odluke i bez sudske kontrole.

3. DOKAZ ZLOUPOTREBE – INSPEKCIJA I SELEKTIVNA PRIMJENA ZAKONA

Postupanje građevinskog inspektora Edina Skenderovića predstavlja jedan od ključnih dokaza selektivne i nezakonite primjene propisa u ovom predmetu.

Konkretno, utvrđeno je da:

- dana **20.06.2024. godine** građevinski inspektor donosi rješenje o zabrani korištenja prostora u kojem djeluje Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla
- mjera se zasniva na navodnom nedostatku upotrebne dozvole, iako je u tom trenutku **postupak njenog pribavljanja bio u toku**
- zabrana se izvršava odmah, uključujući **zatvaranje prostora i uklanjanje zaposlenih, profesora i studenata**, bez ostavljanja roka za otklanjanje nedostataka
- o preduzetim radnjama inspektor **odmah obavještava Ministarstvo obrazovanja i nauke TK**, koje zatim donosi zabranu rada Univerziteta

Nakon toga:

- Univerzitet u **novembru 2024. godine pribavlja upotrebnu dozvolu**, čime prestaje osnov za izrečene mjere
- uprkos tome, **zabrane i ograničenja rada se ne ukidaju**, nego se nastavljaju kroz nove upravne akte

Istovremeno, utvrđena je sljedeća činjenica od ključnog značaja:

- isti građevinski inspektor **ne vrši inspekcijski nadzor nad objektima Vlade Tuzlanskog kantona i Ministarstva obrazovanja**, iako se i ti organi nalaze u prostoru sa promijenjenom namjenom
- takav nadzor nije izvršen **uprkos višestrukim zvaničnim zahtjevima i inicijativama Gradskog vijeća Tuzla**

Ova paralelna situacija jasno pokazuje da:

- zakon nije primijenjen jednako na sve subjekte
- mjere su preduzete **isključivo prema Evropskom univerzitetu „Kallos“ Tuzla**
- dok su drugi subjekti u identičnim ili uporedivim okolnostima ostali izvan nadzora

Zaključno, iz navedenog proizlazi nedvosmislen pravni zaključak:

zakon se u konkretnom slučaju primjenjuje selektivno, ciljano i isključivo prema Evropskom univerzitetu „Kallos“ Tuzla, što predstavlja jasan dokaz zloupotrebe ovlaštenja i nejednakog postupanja organa vlasti.

4. DOKAZ AKTIVNE OPSTRUKCIJE RADA KALLOS-a– LIFT I STEPENIŠTE

U postupku izdavanja urbanističke saglasnosti za izgradnju komunikacionog bloka (stepenište i lift) za potrebe Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, utvrđen je jasan i dokumentovan obrazac **aktivne institucionalne opstrukcije**, koji se ne može kvalifikovati kao zakonito upravno odlučivanje, nego kao svjesno stvaranje prepreka radi onemogućavanja rada Univerziteta.

Ovaj postupak vodila je **Služba za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla**, i to paralelno sa već utvrđenim ključnim aktima:

- rješenje Ministarstva obrazovanja i nauke TK broj **10/1-34-010766/24 od 29.04.2024. godine** (ostavljanje roka)
- rješenje građevinskog inspektora od **20.06.2024. godine** (zabrana korištenja prostora)
- rješenje Ministarstva broj **10/1-34-030943-24 od 28.10.2024. godine** (zabrana rada i upisa)
- rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj **03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024. godine** (odgoda izvršenja zabrane)

U istom vremenskom okviru, Služba vodi postupak i donosi negativnu odluku – **rješenje broj 06/6-19-13470-2024-GJB od 02.04.2026. godine**

Međutim, odlučne činjenice koje razotkrivaju opstrukciju su:

- **12.05.2023. godine** data je potpuna i pravno valjana saglasnost etažnih vlasnika za predmetne radove
- uprkos tome, Služba tokom 2024. godine **nezakonito ponovo otvara pitanje saglasnosti**, iako zakon to ne dozvoljava
- Služba **u najmanje dva navrata upućuje dopise etažnim vlasnicima**, čime aktivno inicira njihovo novo izjašnjavanje
- time Služba **direktno utiče na promjenu već utvrđenog pravnog i činjeničnog stanja**

Kao posljedica takvog postupanja:

- pojavljuju se **novčani uslovi za davanje saglasnosti (elementi ucjene)**
- saglasnost se veže za **privatne interese i navodna dugovanja (izjašnjenje od 26.01.2026.)**
- organ takvo stanje **ne sprječava, nego ga prihvata i ugrađuje u odluku**

Time je:

- pravo izjašnjenja pretvoreno u **pravo veta**
- zakon zamijenjen **voljom trećih lica**
- upravni postupak pretvoren u **instrument privatnog pritiska i ucjene**

Posebno je pravno odlučno:

- saglasnost iz **12.05.2023. godine** ima pravno dejstvo i **ne može se proizvoljno poništavati**
- zakon **ne daje ovlaštenje organu da ponovo otvara već riješeno pitanje saglasnosti**
- niti dozvoljava da se putem dopisa **utiče na promjenu volje etažnih vlasnika**

Umjesto zakonitog postupanja, Služba je:

- **ponovo pokrenula već riješeno pitanje**
- **proizvela novo činjenično stanje**
- i na toj osnovi donijela negativnu odluku

Zaključak (ključni za Komisiju):

Služba za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla je u toku 2024–2026. godine, u direktnoj vremenskoj vezi sa upravnim zabranama rada (29.04.2024., 28.10.2024.) i inspekcijskim zatvaranjem (20.06.2024.), **aktivno proizvela promjenu već utvrđenog pravnog stanja iz 12.05.2023. godine**, te kroz rješenje broj **06/6-19-13470-2024-GJB od 02.04.2026. godine** pretvorila postupak izdavanja urbanističke saglasnosti u **mehanizam opstrukcije**, sa jasnim ciljem onemogućavanja izgradnje lifta i stepeništa, a time i normalnog funkcionisanja Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

U vezi sa drugim radnjama (zabrane rada, inspekcijsko zatvaranje, sudsko nepostupanje i medijski pritisak), ovo predstavlja **direktan i snažan dokaz postojanja koordinisanog i sistemskog djelovanja usmjerenog na faktičko gašenje Univerziteta.**

5. KRIVIČNOPRAVNI KONTEKST

Predmet ima direktan i već aktiviran krivičnopravni značaj:

- vodi se postupak pred Posebnim odjelom za suzbijanje korupcije, organizovanog i međukantonalnog kriminala (POSKOK) pod brojem **T21 0 KT 000483 25**
- postoji osnov sumnje na izvršenje više krivičnih djela, uključujući:
 - zloupotrebu položaja i ovlaštenja
 - neizvršenje sudskih odluka
 - nesavjestan rad u službi

Ove radnje nisu izolovane, nego su u direktnoj vezi sa upravnim i faktičkim mjerama koje proizvode posljedice po rad Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Zaključno:

predmet koji je pred Komisijom ne može se tretirati kao upravni spor, nego kao pitanje koje već ima obilježja krivičnog i antikorupcijskog postupanja, uz postojanje konkretno formiranog tužilačkog predmeta broj T21 0 KT 000483 25.

6. KLJUČNI ZAKLJUČAK

Kada se sve utvrđene radnje sagledaju zajedno, kroz njihove konkretne akte, datume i posljedice:

- upravne odluke Ministarstva obrazovanja i nauke TK, uključujući rješenja broj **10/1-34-010766/24 od 29.04.2024. godine**, **10/1-34-030943-24 od 28.10.2024. godine** i **10/1-34-022726-8/25 od 14.11.2025. godine**
- inspekcijske mjere građevinskog inspektora Edina Skenderovića od **20.06.2024. godine**, koje su dovele do zatvaranja prostora i prekida rada
- sudsko nepostupanje uprkos rješenju Kantonalnog suda u Tuzli broj **03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024. godine**, kojim je odgođeno izvršenje zabrane rada
- kontinuirani kvazimedijски narativ zasnovan na selektivnom prikazivanju činjenica i ignorisanju sudskih odluka
- fizička blokada pristupa prostoru od strane „**Robot General Trading Co**“ d.o.o. Sarajevo, evidentirana od strane **PU Tuzla – PS Zapad i kriminalističke policije MUP TK**
- upravna opstrukcija kroz postupanje **Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla**, uključujući rješenje broj **06/6-19-13470-2024-GJB od 02.04.2026. godine**, kojim se onemogućava izgradnja lifta i stepeništa
- postojanje krivičnog postupka pred POSKOK-om broj **T21 0 KT 000483 25**

dobija se jasan, vremenski usklađen i međusobno povezan obrazac djelovanja:

svi navedeni mehanizmi djeluju istovremeno, međusobno se nadopunjuju i proizvode jedinstven i predvidiv rezultat – potpuno onemogućavanje rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla bez donošenja pravosnažne sudske odluke.

Upravo u toj istovremenosti i povezanosti leži ključna pravna kvalifikacija:

ne radi se o pojedinačnim ili izolovanim radnjama, nego o funkcionalno jedinstvenom mehanizmu u kojem upravne odluke, inspekcijsko postupanje, sudsko nepostupanje, medijski pritisak i faktičke radnje zajedno proizvode efekt faktičkog gašenja Univerziteta.

Takav rezultat:

- nije posljedica zakonitog postupka
- nije zasnovan na pravosnažnoj odluci
- nije pod efektivnom sudskom kontrolom

nego predstavlja:

stvarno stanje proizvedeno kroz kumulativno i koordinisano djelovanje različitih aktera, koje u svojoj ukupnosti ima obilježja sistemskog postupanja usmjerenog na eliminaciju Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla iz sistema visokog obrazovanja.

7. PRAVA PRIRODA PREDMETA

Imajući u vidu sve prethodno utvrđene činjenice, konkretne akte, datume i međusobno povezane radnje različitih organa i aktera, jasno i nedvosmisleno proizlazi:

predmet koji se nalazi pred Komisijom ne predstavlja spor o zakonitosti rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Naime:

- ne postoji nijedna pravosnažna sudska odluka kojom je utvrđena nezakonitost rada Univerziteta
- postoje sudske odluke koje idu u korist Univerziteta, uključujući rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj **03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024. godine**
- upravne mjere su donošenje i ponavljanje uprkos toj sudskoj odluci
- istovremeno postoji faktičko onemogućavanje rada kroz blokadu pristupa i opstrukciju infrastrukturnih rješenja

U takvim okolnostima, pravna kvalifikacija ovog predmeta ne može biti upravni spor, nego:

slučaj u kojem postoje ozbiljni i konkretni elementi mogućeg sistemskog i koordinisanog djelovanja više aktera, sa jedinstvenim ciljem – onemogućavanje rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Ovakav zaključak proizlazi iz:

- vremenske usklađenosti upravnih odluka (29.04.2024., 28.10.2024., 14.11.2025.)
- paralelnog inspekcijskog djelovanja (20.06.2024.)
- izostanka sudske odluke u razumnom roku (od 2024. godine)
- opstrukcije urbanističkih rješenja (rješenje od 02.04.2026.)
- faktičkog blokiranja pristupa prostoru
- i postojanja krivičnog predmeta pred POSKOK-om broj **T21 0 KT 000483 25**

Zbog toga:

ovo nije spor o radu Univerziteta, nego pravno i činjenično utemeljen slučaj mogućeg sistemskog i koordinisanog djelovanja protiv njega, koji zahtijeva ispitivanje odgovornosti institucija i pojedinaca, a ne Univerziteta kao subjekta.

8. POSEBAN KONTEKST

Predmet dodatno dobija izuzetnu pravnu težinu imajući u vidu da je osnivač i vlasnik Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, Nedeljko Stanković, **pravosnažno utvrđen kao žrtva krivičnog djela počinjenog nečovječnim postupanjem iz nacionalne mržnje**, i to:

- presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj **03 0 K 013388 17 K2 od 20.11.2017. godine**
- presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj **03 0 K 013388 18 KŽ 2 od 26.04.2018. godine**

Ova činjenica nije sporedna niti deklarativna, nego predstavlja **pravno relevantnu okolnost** koja obavezuje sve institucije, uključujući Komisiju, da predmet sagledaju u širem kontekstu zaštite osnovnih prava i zabrane diskriminacije.

U takvim okolnostima, svako postupanje javnih organa koje:

- ima za posljedicu onemogućavanje rada pravnog subjekta čiji je vlasnik žrtva ratnog zločina,
- pokazuje elemente selektivne primjene propisa,
- odstupa od standarda jednakog postupanja,

mora biti predmet **posebno pojačanog pravnog ispitivanja**.

Zbog toga ovaj predmet nužno zahtijeva analizu:

- **selektivnosti postupanja institucija**, u odnosu na druge subjekte u istim ili sličnim pravnim situacijama
- **postojanja elemenata diskriminacije**, kroz nejednaku primjenu zakona i mjera
- **stvarne motivacije postupanja**, imajući u vidu ukupnost radnji, njihovu povezanost i posljedice

Zaključno:

činjenica da je vlasnik Univerziteta žrtva ratnog zločina nameće obavezu da se cjelokupno postupanje institucija ne posmatra izolovano, nego kroz prizmu moguće diskriminacije, selektivnog postupanja i potencijalno ciljano usmjerenog djelovanja.

9. POSTUPANJE KOMISIJE PREMA NADLEŽNIM INSTITUCIJAMA – RAZLOZI ZA INTERVENCIJU

Ako se ovakav obrazac postupanja, zasnovan na konkretno utvrđenim aktima i radnjama (rješenja Ministarstva **10/1-34-010766/24 od 29.04.2024.**, **10/1-34-030943-24 od 28.10.2024.**, **10/1-34-022726-8/25 od 14.11.2025.**, rješenje inspekcije od **20.06.2024.**, rješenje Kantonalnog suda **03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024.**, rješenje Službe **06/6-19-13470-2024-GJB od 02.04.2026.**, te krivični predmet **T21 0 KT 000483 25**), ne ispita u cjelini i bez odlaganja, nastaju posljedice koje direktno ulaze u nadležnost Komisije za borbu protiv korupcije:

- moguće je faktički ugasiti instituciju kroz kumulativno djelovanje upravnih, inspeksijskih i faktičkih mjera

- bez donošenja pravosnažne sudske odluke, uprkos postojanju sudske zaštite (31.12.2024.)
- bez zakonite procedure, kroz zaobilaženje rokova i ponavljanje zabrana
- bez odgovornosti, i pored postojanja krivičnog postupka pred POSKOK-om (**T21 0 KT 000483 25**)

U takvim okolnostima, Komisija ima jasnu obavezu da postupi prema nadležnim institucijama, uključujući:

- Ministarstvo obrazovanja i nauke TK (donošenje i ponavljanje upravnih mjera)
- Službu za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla (opstrukcija kroz upravni postupak i rješenje od 02.04.2026.)
- Službu za inspekcijske poslove Grada Tuzla (selektivno postupanje i mjera od 20.06.2024.)
- Kantonalni sud u Tuzli (nepostupanje u razumnom roku uprkos odluci od 31.12.2024.)
- kao i druga uključena lica i subjekte čije radnje proizvode iste posljedice

Zbog toga:

predmet pred Komisijom ne predstavlja pitanje jednog univerziteta, nego konkretan i dokumentovan slučaj koji direktno zadire u funkcionisanje pravnog sistema, vladavinu prava i zakonitost postupanja institucija, te zahtijeva hitno i sveobuhvatno postupanje Komisije prema svim navedenim organima.

10. IZJAŠNENJE O KONKRETNIM NAVODIMA IZ PREDSTAVKE – SAŽETAK

Iz sadržaja ovog poglavlja nedvosmisleno proizlazi da predstavka:

nije zasnovana na dokazima, nego na netačnim tvrdnjama, pogrešnim tumačenjima i selektivnom prikazivanju činjenica, uz izostavljanje ključnih pravnih okolnosti.

Ključne činjenice:

- **Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla nije pozvan u postupak**, čime je direktno povrijeđen princip *audiatur et altera pars* i pravo na učešće u postupku
- postupak se vodi **bez saslušanja strane na koju se navodi odnose**, što dovodi u pitanje zakonitost i nepristrasnost
- **navodi o prof. dr. Nedeljku Stankoviću su činjenično netačni i dokazivo pogrešni**, uključujući nepostojeće veze sa drugim univerzitetima i subjektima pod istragama
- **Upravni odbor Agencije nema nikakvu ulogu u postupku akreditacije**, pa tvrdnje o uticaju nemaju pravno uporište
- postupak akreditacije traje od **2018. godine i bio je sistematski opstruisan**, uključujući obaranje komisija i pritiske, te je okončan tek nakon **krivičnih prijava i postupanja nadležnih organa**
- **rješenje Kantonalnog suda Tuzla od 31.12.2024. godine odgađa izvršenje zabrane**, što znači da Univerzitet **ima važeću licencu, akreditaciju i pravo obavljanja djelatnosti**
- **zabrana upisa ne znači zabranu rada**, što se u predavci pogrešno interpretira
- **pojedinačni slučajevi (npr. profesor Jagodić) ne mogu se pripisivati Univerzitetu**, jer je

odgovornost isključivo individualna

– **navodi o političkom uticaju i osnivanju Univerziteta su vremenski i činjenično neodrživi**

Istovremeno, predstavka:

– koristi **nerelevantne elemente (privatne poruke, biografske podatke, lične kvalifikacije)** kao navodne dokaze

– **zanemaruje sudske odluke i stvarno pravno stanje**

– **selektivno prikazuje sistem visokog obrazovanja**, primjenjujući različite standarde

– **neosnovano povezuje i Evropski univerzitet Brčko distrikt**, iako nisu utvrđene bilo kakve **nepravilnosti**, čime se stvara vještački kontekst i pogrešan utisak povezanosti

Posebno je važno:

– **predstavka ne sadrži nijedan konkretan dokaz nezakonitog rada Univerziteta**

– **navodi su zasnovani na insinucijama, a ne na dokazima**

– **cilj nije utvrđivanje činjenica, nego oblikovanje percepcije**

Ključni zaključak:

Ne postoji nijedan pravno relevantan dokaz nezakonitog rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Postoji, međutim, jasan obrazac:

– **diskreditacija kroz netačne i neprovjerene tvrdnje**

– **selektivno i parcijalno predstavljanje činjenica**

– **konstruisano povezivanje sa drugim slučajevima bez dokaza**

– **izostavljanje ključnih sudskih odluka i pravnog stanja**

što potvrđuje da predstavka ne predstavlja pravni osnov za postupanje, nego pokušaj stvaranja negativne percepcije i nanošenja štete Univerzitetu.

Detaljna pravna i činjenična razrada svih navedenih elemenata data je u poglavlju XVII.

ŠTA SE OD KOMISIJE TRAŽI (SUŠTINA POSTUPANJA)

Od Komisije za borbu protiv korupcije Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine zahtijeva se da, imajući u vidu konkretne akte, datume i utvrđeni kontinuitet radnji, preduzme sljedeće:

– **hitno zatraži izjašnjenje svih nadležnih organa i odgovornih lica**, uključujući Ministarstvo obrazovanja i nauke TK, Službu za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla, Službu za inspeksijske poslove Grada Tuzla, Kantonalni sud u Tuzli i druga uključena lica, u vezi sa postupanjem po rješenjima broj **10/1-34-010766/24 od 29.04.2024.**, **10/1-34-030943-24 od 28.10.2024.**, **10/1-34-022726-8/25 od 14.11.2025.**, rješenjem inspekcije od **20.06.2024.** i rješenjem Službe broj **06/6-19-13470-2024-GJB od 02.04.2026. godine**

- **pribavi kompletnu dokumentaciju i spise predmeta** koji se odnose na navedene akte, uključujući upravne postupke, inspekcijske nalaze, sudske spise i sve relevantne prateće radnje
- **uključi Posebni odjel za suzbijanje korupcije (POSKOK)** i zatraži informaciju i hitno postupanje u predmetu broj **T21 0 KT 000483 25**, uključujući status istrage i preduzete radnje
- **spriječi zloupotrebu postupka pred Komisijom**, na način da se jasno razgraniči predmet postupka i onemogući da Komisija bude korištena za legitimisanje već započelih upravnih i faktičkih mjera protiv Univerziteta
- **donese odgovarajuće zaključke i mjere u najkraćim rokovima**, imajući u vidu da posljedice po Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla već nastupaju i da svako odlaganje dodatno produbljuje stanje pravne nesigurnosti i faktičkog onemogućavanja rada

Suštinski, od Komisije se zahtijeva aktivno i hitno postupanje prema svim uključenim institucijama, uz jasno utvrđivanje zakonitosti njihovih radnji i sprječavanje daljnjeg djelovanja koje proizvodi posljedice bez sudske kontrole.

ZAVRŠNA PORUKA SAŽETKA

Ako se ovakav jasno utvrđen i dokumentovan obrazac djelovanja, koji se ogleda kroz konkretne akte i radnje (rješenja Ministarstva broj **10/1-34-010766/24 od 29.04.2024.**, **10/1-34-030943-24 od 28.10.2024.**, **10/1-34-022726-8/25 od 14.11.2025.**, inspekcijsku mjeru od **20.06.2024. godine**, rješenje Kantonalnog suda broj **03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024. godine**, rješenje Službe broj **06/6-19-13470-2024-GJB od 02.04.2026. godine**, te krivični predmet **T21 0 KT 000483 25**), ne zaustavi i ne ispita u cjelini, nastupiće pravno nedopustiva situacija u kojoj će Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla biti faktički ugašen bez ijedne pravosnažne sudske odluke.

Takav rezultat već se ostvaruje kroz kombinaciju:

- upravnih mjera koje se donose i ponavljaju uprkos sudskoj odluci,
- sudskog nepostupanja u razumnom roku,
- medijskog pritiska koji oblikuje percepciju bez osnova u dokazima,
- i fizičkog onemogućavanja rada kroz blokadu pristupa prostoru.

Ovakav ishod ne bi predstavljao samo povredu prava jednog pravnog subjekta, nego bi imao mnogo šire posljedice:

potvrdio bi da je moguće, kroz koordinisano djelovanje institucija i povezanih aktera, uništiti pravni subjekt mimo zakona, bez zakonite procedure i bez djelotvorne sudske kontrole.

Time bi bio direktno doveden u pitanje:

- princip zakonitosti,
- jednakost pred zakonom,
- i samo postojanje djelotvorne pravne zaštite.

Zbog toga ovaj predmet nije pojedinačan slučaj, nego konkretan test sposobnosti institucija Bosne i Hercegovine da zaštite vladavinu prava i spriječe zloupotrebu sistema.

NAPOMENA NA KRAJU SAŽETKA

U cilju preglednosti i efikasnosti postupanja, uz ovaj podnesak **nije dostavljena prateća dokumentacija**, kako se Komisija ne bi dodatno opterećivala obimnim materijalom, imajući u vidu da predmet već sadrži veliki broj akata, odluka i dokaza.

Istovremeno se ističe da:

sva relevantna dokumentacija, uključujući upravne akte, sudske odluke, inspekcijske nalaze, zapisnike i druge dokaze, stoji na raspolaganju i biće dostavljena odmah po zahtjevu Komisije, u cjelini ili parcijalno, u zavisnosti od potreba postupka.

Zbog toga se predlaže da Komisija:

- uputi zahtjeve za izjašnjenje svim navedenim institucijama i odgovornim licima,
- naloži dostavljanje kompletne dokumentacije iz njihove nadležnosti,
- i na taj način obezbijedi da se sve činjenice utvrde neposredno iz zvaničnih izvora.

Ovakav pristup omogućava Komisiji da bez odlaganja pokrene postupak, a istovremeno osigura potpunu, preciznu i vjerodostojnu činjeničnu osnovu za donošenje odluka.

OBRAZLOŽENJE

I - UVODNA NAPOMENA O SISTEMSKOM KARAKTERU PREDMETA I POSEBNOJ OKOLNOSTI STATUSA SISTEMSKOG DJELOVANJA VLADE I POLITIČKE VLASTI TUZLANSKOG KANTONA PROTIV VLASNIKA KALLOS-A KOJI JE ŽRTVA RATNOG ZLOČINA

Već u uvodnom dijelu neophodno je jasno i nedvosmisleno ukazati da predmet koji je otvoren pred Komisijom za borbu protiv korupcije Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine **ne može biti posmatran kao izolovani upravni, obrazovni ili administrativni spor**, nego kao složen, višeslojan i dokumentovan slučaj u kojem postoji ozbiljna sumnja na **sistemska, kontinuirano i koordinisano djelovanje više institucija, službenih lica i povezanih aktera sa ciljem administrativnog, pravnog, finansijskog i javnog gašenja Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.**

Predmet se ne može pravilno razumjeti ako se posmatra samo kroz pojedinačno pitanje akreditacije, licence, upisnih kvota ili navodnih kadrovskih i prostornih uslova. Takav pristup bio bi pogrešan, nepotpun i pravno opasan, jer bi se time zanemario cjelokupan slijed događaja koji pokazuje da se protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla već duži vremenski period vodi **kontinuirana institucionalna operacija**, u kojoj se upravni akti, inspekcijske mjere, sudsko

nepostupanje, medijski pritisak i politički narativ međusobno nadovezuju i proizvode isti cilj, a to je faktičko onemogućavanje rada Univerziteta.

Posebnu težinu ovom predmetu daje činjenica da je osnivač i vlasnik Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, **Nedeljko Stanković, lice srpske nacionalnosti koje je već bilo žrtva krivičnog djela počinjenog u Tuzli nečovječnim postupanjem iz nacionalne mržnje**, što je potvrđeno pravosnažnim presudama Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 0013388 17 K2 od 20.11.2017. godine i Vrhovnog suda Federacije BiH broj 03 0 K 013388 18 KŽ 2 od 26.04.2018. godine.

Ova činjenica nije sporedna, niti se može tretirati kao politička ili emotivna okolnost, nego kao **pravno odlučna činjenica** koja cijelom predmetu daje dodatnu dimenziju zaštite od diskriminacije, institucionalnog targetiranja i nastavka viktimizacije putem javnih ovlaštenja.

Upravo zbog toga, svako postupanje javnih organa koje ima za posljedicu uništenje pravnog i ekonomskog subjekta čiji je vlasnik lice koje je već pravosnažno utvrđeno kao žrtva nacionalno motivisanog krivičnog djela mora se analizirati sa najvišim stepenom pravne pažnje. U takvim okolnostima nije dopušteno formalistički zaključiti da se radi samo o pitanju upravnog nadzora, jer se iz ukupnog slijeda radnji pojavljuje osnovana sumnja da se kroz institucionalne mehanizme nastavlja postupanje koje u širem kontekstu može imati obilježja **diskriminatornog, selektivnog i ciljano usmjerenog djelovanja**.

Ova činjenica je posebno važna za Komisiju, jer Komisija ne smije dozvoliti da se njen postupak pretvori u sredstvo dodatne institucionalne viktimizacije. Naprotiv, upravo zbog statusa Nedeljka Stankovića kao ranije žrtve nacionalno motivisanog krivičnog djela, Komisija ima obavezu da cijeli predmet posmatra kroz širi kontekst, uključujući pitanje da li se pod formom borbe protiv korupcije, kontrole visokog obrazovanja ili javnog saslušanja pokušava dati legitimitet postupcima koji već imaju obilježja organizovanog pritiska na Univerzitet.

U dosadašnjoj hronologiji jasno se vidi da je Ministarstvo obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona najprije donijelo rješenje broj 10/1-34-010766/24 od 29.04.2024. godine, kojim je Univerzitetu ostavljen rok od jedne godine za otklanjanje navodnih nedostataka, ali je potom, prije isteka tog roka, doneseno novo rješenje broj 10/1-34-030943-24 od 28.10.2024. godine kojim je zabranjen rad Univerziteta. Nakon toga je Kantonalni sud u Tuzli rješenjem broj 03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024. godine stavio van snage zabranu rada do konačne sudske odluke, čime je omogućeno da Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla zakonito nastavi rad do okončanja upravnog spora. Međutim, i pored toga, ministar obrazovanja i nauke TK Ahmed Omerović je rješenjem broj 10/1-34-022726-8/25 od 14.11.2025. godine donio novu zabranu rada, iako sudska odluka o odlaganju izvršenja prethodne zabrane nije bila ukinuta, izmijenjena niti stavljena van snage.

Takav slijed događaja pokazuje da se ne radi o običnoj administrativnoj grešci, nego o **nastavku istog obrasca postupanja**, jer se zabrana rada faktički ponavlja uprkos postojanju sudske odluke koja štiti pravni status Univerziteta do konačne odluke suda. Kada organ vlasti donosi novu zabranu u situaciji kada je prethodna zabrana stavljena van snage sudskom odlukom, tada se ne

radi samo o upravnom pitanju, nego o pitanju poštivanja sudske vlasti, vladavine prava i moguće krivičnopravne odgovornosti zbog neizvršenja sudske odluke.

Posebno je bitno naglasiti da Kantonalni sud u Tuzli još uvijek nije donio konačnu odluku u predmetu pokrenutom protiv ranijeg rješenja Ministarstva, što znači da se sudska odluka o odlaganju izvršenja mora poštovati sve dok traje postupak. Upravo zbog toga, nova zabrana rada donesena 14.11.2025. godine ne može se posmatrati kao samostalna i neutralna upravna radnja, nego kao **ponavljanje zabranjene pravne posljedice u situaciji kada sudska zaštita još traje.**

U ovom kontekstu, posebno je važno ukazati da su već nadležnim tužilaštvima dostavljeni izvještaji i dopune izvještaja o sumnji na izvršenje više krivičnih djela, uključujući neizvršenje sudske odluke, zloupotrebu položaja ili ovlaštenja, nesavjestan rad u službi, udruživanje radi činjena krivičnih djela, povredu ravnopravnosti i krivična djela iz nadležnosti državnog pravosuđa u vezi sa zaštitom ravnopravnosti i sprečavanjem nacionalne mržnje. Posebno je istaknuto da je POSKOK preuzeo predmet koji se vodi protiv ministra Ahmeda Omerovića pod brojem T 21 0 KT 000483 25, što dodatno potvrđuje da se ovaj predmet više ne može tretirati kao redovni upravni spor, nego kao predmet koji ima **ozbiljan krivičnopravni i antikorupcijski karakter.**

Zato Komisija mora biti upoznata da se pred njom ne nalazi jednostavno pitanje da li je Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla ispunjavao ili ne ispunjavao određene formalne uslove, nego pitanje da li se kroz institucionalne mehanizme, pod pritiskom političkog i medijskog narativa, pokušava dovršiti proces uklanjanja Univerziteta iz sistema visokog obrazovanja u Tuzlanskom kantonu, i to uprkos činjenici da Univerzitet posjeduje akreditaciju, da je dostavio relevantnu dokumentaciju, da je imao sudsku zaštitu i da je vlasnik ustanove lice koje je već bilo žrtva nacionalno motivisanog krivičnog djela.

Ova uvodna napomena je neophodna kako bi se spriječilo da se javno saslušanje pred Komisijom pretvori u prostor za jednostrano ponavljanje medijskih konstrukcija i tvrdnji osoba koje nisu neutralne, nego su svojim ranijim javnim djelovanjem i političkim vezama pokazale interes da se slučaj „Kallos“ predstavi kroz unaprijed kreiranu negativnu sliku. Komisija mora imati u vidu da su poluistine, selektivno iznošenje činjenica i svjesno izostavljanje sudskih odluka često opasnije od otvorene neistine, jer stvaraju privid objektivnosti, dok u stvarnosti proizvode pogrešan zaključak.

Zbog toga se već na početku ovog izjašnjenja ističe da se predmet mora posmatrati kao **pitanje mogućeg sistemskog napada na Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla i njegovog osnivača Nedeljka Stankovića**, koji je ranije bio žrtva ratnog zločina, odnosno krivičnog djela počinjenog nečovječnim postupanjem iz nacionalne mržnje, što je potvrđeno **pravosnažnom presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 013388 17 K2 od 20.11.2017. godine i presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 013388 18 KŽ 2 od 26.04.2018. godine .**

U takvom pravnom i činjeničnom kontekstu, predmet se ne može i ne smije svesti na izolovano administrativno pitanje, nego mora biti sagledan kroz cjelokupni slijed događaja, uključujući upravne odluke, sudsko postupanje, krivične prijave i medijski narativ, koji u svojoj ukupnosti ukazuju na postojanje **kontinuiranog, koordinisanog i sadržajno usmjerenog djelovanja protiv Univerziteta**.

Samo takav pristup omogućava Komisiji da ne bude zloupotrijebljena kao sredstvo dodatne institucionalne legitimacije nezakonitog postupanja, nego da postupi u skladu sa svojom zakonskom svrhom i nadležnošću, te ispita da li se iza formalnog pozivanja na zakonitost krije **organizovano, sistemsko i potencijalno diskriminatorno djelovanje sa ciljem faktičkog gašenja Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla**.

Ova činjenica ne predstavlja političku kvalifikaciju niti vrijednosni sud, nego **pravno relevantnu i odlučnu okolnost**, koja nameće obavezu Komisiji da predmet posmatra u **punom i cjelovitom kontekstu svih dostupnih činjenica**, uključujući:

**pravosnažne sudske odluke,
pokrenute i dopunjene tužilačke prijave,
upravne akte i njihovu međusobnu povezanost,
hronologiju postupanja nadležnih organa,
kao i medijski narativ koji prati i oblikuje percepciju institucionalnih odluka protiv
Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.**

Samo takav sveobuhvatan pristup omogućava pravilno razumijevanje stvarne prirode ovog predmeta i sprječava da se pojedinačne radnje, izvađene iz konteksta, pogrešno interpretiraju kao izolovani postupci, umjesto da se sagledaju kao dio **šireg i međusobno povezanog obrasca djelovanja**.

II - RAZGRANIČENJE PREDMETA POSTUPKA I PRAVA PRIRODA PITANJA PRED KOMISIJOM

Neophodno je precizno, jasno i nedvosmisleno razgraničiti dva potpuno različita pravna pitanja, jer upravo na njihovom miješanju počiva pokušaj pogrešnog usmjeravanja postupka pred Komisijom.

Prvo pitanje odnosi se na **zakonitost rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla**, koje je već predmet upravnih i sudskih postupaka, uključujući pokrenute upravne sporove pred Kantonalnim sudom u Tuzli, kao i dodatne tužbe protiv nezakonitih rješenja Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona.

Drugo pitanje odnosi se na **zakonitost postupanja institucija koje su donosile odluke prema Univerzitetu**, uključujući Ministarstvo obrazovanja i nauke TK, postupajuće inspekcijske organe, kao i postupanje u vezi sa izvršenjem sudskih odluka i zakonitosti upravnih akata.

Upravo ovo drugo pitanje predstavlja suštinu koja zahtijeva razmatranje pred Komisijom za borbu protiv korupcije.

Međutim, iz načina na koji je predmet iniciran, kao i iz sadržaja akta kojim je pokrenuto razmatranje, jasno proizlazi da se pred Komisijom faktički pokušava otvoriti prvo pitanje, odnosno pitanje navodne zakonitosti rada Univerziteta, iako je to pitanje već predmet nadležnih sudova i upravnih postupaka, gdje se vodi zakonita procedura utvrđivanja činjenica i donošenja odluka.

Takav pristup predstavlja **suštinsko skretanje sa pravno relevantnog pitanja**, jer se Komisija dovodi u situaciju da razmatra odgovornost Univerziteta, dok se istovremeno zanemaruje pitanje odgovornosti institucija koje su:

donosile međusobno kontradiktorne odluke,
postupale suprotno sudskim odlukama,
ponavljale zabrane rada uprkos postojanju sudske zaštite,
i kontinuirano proizvodile pravne i faktičke posljedice po Univerzitet.

Posebno je važno naglasiti da je rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024. godine **stavljena van snage zabrana rada Univerziteta**, te je izričito omogućeno da Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla zakonito nastavi rad do konačne sudske odluke.

U takvoj situaciji, svako dalje postupanje izvršne vlasti koje ima za cilj ponovno onemogućavanje rada Univerziteta, uključujući donošenje nove zabrane rada rješenjem broj 10/1-34-022726-8/25 od 14.11.2025. godine, **ne može se posmatrati kao novo i nezavisno upravno pitanje**, nego kao direktno zadiranje u već uspostavljenju sudsku zaštitu.

Time se predmet nužno pomjera iz sfere upravnog nadzora u sferu:

**poštivanja sudskih odluka,
zakonitosti postupanja organa vlasti,
i eventualne krivičnopravne odgovornosti zbog neizvršenja sudske odluke.**

Upravo u tom dijelu Komisija ima jasnu i neposrednu nadležnost, jer se radi o pitanjima koja se odnose na:

moguću zloupotrebu službenog položaja i ovlaštenja,
neizvršenje sudskih odluka,
organizovano djelovanje više aktera,
i stvaranje institucionalnog pritiska kroz formalno zakonite, ali sadržajno nezakonite radnje.

Dodatno, iz cjelokupne hronologije događaja proizlazi da se protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla vodi niz paralelnih postupaka, uključujući upravne, sudske i krivične, pri čemu je

Posebni odjel za suzbijanje korupcije i organizovanog kriminala Federalnog tužilaštva preuzeo predmet koji se vodi protiv ministra obrazovanja i nauke TK, što dodatno potvrđuje da predmet ima **izražen krivičnopravni i antikorupcijski karakter**.

U takvim okolnostima, pokušaj da se pred Komisijom fokus prebaci na navodne nedostatke Univerziteta predstavlja:

**skretanje pažnje sa suštine,
zamjenu teza,
i pokušaj da se odgovornost institucija prebaci na subjekt koji je predmet njihovog postupanja.**

Drugim riječima, Komisija se dovodi u situaciju da razmatra pitanje koje nije u njenoj nadležnosti, dok se istovremeno zanemaruje pitanje koje jeste u njenoj nadležnosti, a to je zakonitost i eventualna odgovornost institucija i odgovornih lica.

Zbog toga je od ključnog značaja da Komisija već u ovoj fazi jasno utvrdi da predmet njenog razmatranja ne može biti zakonitost rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, nego isključivo i prvenstveno:

**da li su institucije postupale zakonito,
da li su poštovale sudske odluke,
da li je došlo do zloupotrebe ovlaštenja,
i da li postoji organizovano djelovanje sa ciljem faktičkog gašenja Univerziteta.**

Samo takvim razgraničenjem moguće je spriječiti zloupotrebu postupka pred Komisijom i osigurati da njen rad bude u funkciji zaštite zakonitosti, a ne legitimisanja nezakonitih radnji.

III - VEĆ DOSTAVLJENA DOKUMENTACIJA I UTVRĐENE ČINJENICE

Punomoćnik Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla je već dostavio Komisiji za borbu protiv korupcije Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sveobuhvatnu i dokumentovanu cjelinu dokaza kojom se nedvosmisleno potvrđuje zakonitost rada Univerziteta, uključujući akte nadležnih organa, stručne nalaze, evidencije i javne registre .

Iz te dokumentacije jasno i nesporno proizlazi:

da Univerzitet posjeduje važeće rješenje o akreditaciji, doneseno od nadležnog organa, koje nije ukinuto, osporeno niti stavljeno van snage;

da je Univerzitet evidentiran u zvaničnim registrima akreditiranih visokoškolskih ustanova u Bosni i Hercegovini, uključujući podatke Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta;

da su imovinsko pravni odnosi u potpunosti riješeni, što potvrđuju zemljišnoknjižni izvaci i vlasnički status nad prostorom u kojem Univerzitet obavlja djelatnost;

da Univerzitet posjeduje važeću upotrebnu dozvolu za objekat, izdatu od nadležnog organa, što predstavlja jedan od ključnih zakonskih uslova za zakonit rad visokoškolske ustanove;

da su kadrovski kapaciteti ne samo ispunjeni nego i iznad minimalnih zakonskih standarda, što je potvrđeno evidencijama osiguranika i dokumentacijom dostavljenom Ministarstvu;

da su tehnički i funkcionalni uslovi rada potvrđeni stručnim nalazom i mišljenjem ovlaštene institucije za vještačenje, čime je dodatno potvrđena usklađenost sa propisanim standardima;

da su svi relevantni podaci bili dostupni Ministarstvu obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona, te da su dostavljani u više navrata i kroz različite postupke, uključujući upravne i sudske procese.

Posebno se naglašava da Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla spada među rijetke visokoškolske ustanove koje imaju **istovremeno riješene imovinsko pravne odnose, upotrebnu dozvolu i potpunu dokumentaciju o tehničkim i kadrovskim uslovima**, što ga stavlja u povoljniji položaj u odnosu na mnoge druge subjekte u sistemu visokog obrazovanja.

Uprkos ovako jasnoj i potpunoj dokumentaciji, koja predstavlja objektivnu i pravno relevantnu osnovu za ocjenu zakonitosti rada Univerziteta, činjenice koje proizlaze iz dostavljenih dokaza:

nisu osporene na način koji bi bio pravno relevantan,
nisu pobijene kontradokazima,
nisu dovedene u pitanje kroz zakonite postupke dokazivanja,

nego su ignorisane, selektivno predstavljene ili svjesno izostavljene iz javnog i institucionalnog narativa.

Ovakav pristup ne predstavlja pravno osporavanje činjenica, nego ukazuje na postojanje obrasca u kojem se:

činjenice koje potvrđuju zakonitost rada Univerziteta zanemaruju, dok se istovremeno ističu paušalne tvrdnje bez dokaza.

Time se stvara privid spornosti tamo gdje pravno i činjenično spornost ne postoji.

U tom smislu, Komisija mora imati u vidu da se pred njom ne nalazi situacija u kojoj postoje suprotstavljeni dokazi koje treba cijeliti, nego situacija u kojoj:

jedna strana raspolaže potpunom, provjerljivom i dokumentovanom dokaznom osnovom, dok druga strana iznosi tvrdnje koje nisu potkrijepljene relevantnim dokazima.

Zbog toga se dostavljena dokumentacija ne može tretirati kao jedan od elemenata u procjeni, nego kao **ključna i odlučna osnova za utvrđivanje činjenica**, koja jasno potvrđuje da:

ne postoji nijedan pravni niti činjenični osnov za dovođenje u pitanje statusa akreditacije, zakonitosti rada ili ispunjenosti uslova Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Upravo ignorisanje ove dokumentacije i činjenica koje iz nje proizlaze predstavlja jedan od ključnih pokazatelja da se predmet ne vodi radi utvrđivanja istine, nego radi postizanja unaprijed određenog cilja, što dodatno potvrđuje ranije iznesenu sumnju u postojanje **sistemske i koordinisanog djelovanja protiv Univerziteta**.

IV - ANALIZA AKTA KOJIM JE POKRENUT POSTUPAK

Postupak pred Komisijom za borbu protiv korupcije iniciran je aktom koji je dostavila Anisa Mahmutović, formalno označenim kao novinarski upit ili obraćanje, dok po svom sadržaju, strukturi i efektu nesporno ima karakter inicijative za pokretanje institucionalnog postupka protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Već iz samog sadržaja tog akta jasno je da se ne radi o neutralnom novinarskom upitu, nego o tekstu koji sadrži unaprijed formulisane tvrdnje, kvalifikacije i zaključke, te se Komisiji ne obraća radi pribavljanja informacija, nego radi podsticanja institucionalne reakcije zasnovane na takvim tvrdnjama.

Naime, u samoj predstavi se eksplicitno iznose kvalifikacije poput tvrdnje da je „Ministarstvo obrazovanja TK utvrdilo niz propusta“, da su „inspekcije višestruko kažnjavale univerzitet“, te da je „u konačnici oduzeta licenca za rad“, uz dodatne formulacije o „upitnom kvalitetu i sigurnosti obrazovanja“ .

Međutim, iako se ovakve tvrdnje iznose kao činjenične, detaljna analiza pokazuje da:

**navodi nisu potkrijepljeni vjerodostojnim dokazima,
ne navode se konkretni akti u njihovom cjelovitom pravnom kontekstu,
ne uzimaju se u obzir pravni efekti sudskih odluka,
niti se prezentiraju suprotni dokazi i činjenice koje su od odlučnog značaja.**

Posebno je značajno da se u predmetnom aktu koristi metod selektivnog predstavljanja činjenica, gdje se:

navodi postojanje upravnih mjera i odluka Ministarstva,
ali se **svjesno zanemaruje pravni efekat sudskih odluka koje su intervenisale u te mjere**, uključujući odluku Kantonalnog suda u Tuzli od 31.12.2024. godine, kojom je odloženo izvršenje zabrane rada, čime je Univerzitetu omogućeno da zakonito nastavi rad do okončanja postupka.

Ova činjenica je čak djelimično pomenuta u medijskom tekstu, ali se njeno pravno značenje svodi na minimum i relativizuje, iako upravo ta odluka predstavlja ključnu pravnu činjenicu koja mijenja cjelokupnu pravnu situaciju .

Dalje, u aktu se koriste formulacije koje imaju izrazito sugestiv i insinuativan karakter, poput:

„upitan kvalitet obrazovanja“,
„sporne diplome“,

„problematičan rad“,
„ulazak takvih kadrova u sistem“,

pri čemu nijedna od tih tvrdnji nije zasnovana na:

pravosnažnoj sudskoj odluci,
stručnom nalazu nadležnog tijela,
zakonski validnom inspekcijskom aktu koji ima konačan pravni efekat,
ili bilo kojem dokazu koji bi imao pravnu snagu u postupku.

Time se jasno vidi da se radi o **konstrukciji narativa**, a ne o prezentaciji pravno relevantnih činjenica.

Istovremeno, predmetni akt u potpunosti preuzima i reprodukuje stavove organa čije su odluke predmet sudskog osporavanja, prije svega Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona, i to bez ikakve kritičke analize, bez suprotstavljanja argumentima druge strane i bez uvažavanja činjenice da su protiv tih odluka pokrenuti sudski i krivični postupci.

Na taj način se jednostrana interpretacija jedne strane u postupku predstavlja kao objektivna istina, što je suprotno osnovnim principima:

nepriistrasnosti,
objektivnosti,
i istinitog informisanja.

Dodatno, sadržaj same predstavke pokazuje da njen cilj nije informativni, nego inicijativni, jer se Komisiji direktno postavljaju pitanja koja impliciraju potrebu za:

provjerom diploma,
utvrđivanjem odgovornosti,
ispitivanjem sukoba interesa,

što jasno potvrđuje da se radi o pokušaju pokretanja institucionalnog postupanja na osnovu jednostrano predstavljenih navoda .

Kada se ovaj akt posmatra u širem kontekstu ukupne hronologije događaja, uključujući:

donošenje upravnih mjera protiv Univerziteta,
intervenciju suda i odlaganje izvršenja zabrane,
nastavak donošenja novih upravnih akata uprkos sudskim odlukama,
pokretanje krivičnih prijava,
te paralelno intenziviranje medijskog narativa,

postaje potpuno jasno da predmetni akt nije izolovan dokument, nego dio **šireg i koordinisanog obrasca djelovanja**, u kojem medijski sadržaji prate i podržavaju institucionalne radnje.

U takvim okolnostima, predmetni akt ne može se smatrati neutralnim izvorom informacija, nego ima obilježja sredstva putem kojeg se:

vrši javni i institucionalni pritisak,
formira unaprijed određena percepcija o nezakonitosti rada Univerziteta,
i indirektno legitimišu upravne mjere koje su već predmet sudskog i krivičnog preispitivanja.

Zbog svega navedenog, jasno proizlazi da predmetni akt:

**nema karakter dokaza,
nema karakter vjerodostojnog i objektivnog izvora,
nije zasnovan na potpunim i provjerljivim činjenicama,
ne može biti pravni osnov za pokretanje postupka pred Komisijom.**

Radi se o jednostranoj, selektivnoj i pravno neutemeljenoj interpretaciji, koja ne zadovoljava ni minimalne standarde potrebne za institucionalno postupanje.

Upravo zbog toga, Komisija je dužna da sa posebnim stepenom pažnje i pravne odgovornosti pristupi ocjeni ovog akta i da jasno utvrdi da se postupak ne može zasnivati na sadržaju koji nije zasnovan na dokazima, jer bi u suprotnom postojala ozbiljna opasnost da se rad Komisije instrumentalizira i usmjeri na osnovu pogrešno i selektivno predstavljenih činjenica, što bi predstavljalo **zloupotrebu njenog institucionalnog položaja i svrhe njenog postojanja.**

V - PITANJE NEZAVISNOSTI I OBJEKTIVNOSTI PODNOSIOCA

Posebno je značajno i neophodno za pravilno odlučivanje u ovom predmetu ukazati na činjenicu da postoje javno dostupni i provjerljivi podaci koji nedvosmisleno potvrđuju političku i stranačku povezanost podnosioca akta, odnosno lica koje se u ovom postupku pojavljuje kao inicijator razmatranja pred Komisijom.

Iz dostavljenih i javno dostupnih materijala, koji će biti sastavni dio ovog podneska kroz priloge u vidu fotografija i javnih objava, jasno proizlazi da je podnosilac akta:

prisutan u okviru aktivnosti političke stranke,
učesnik javnih i stranačkih događaja,
predstavljen i identificiran u kontekstu političkog djelovanja i organizacionih struktura,
te da njegovo javno djelovanje nije neutralno niti odvojeno od političkog konteksta.

Ove činjenice nisu pretpostavke niti interpretacije, nego vidljive, dokumentovane i javno prezentirane okolnosti, koje Komisija ne može zanemariti prilikom ocjene vjerodostojnosti i pravne snage akta kojim je postupak pokrenut.

Međutim, osim same političke povezanosti, analiza sadržaja akta, kao i pratećih medijskih objava istog autora, ukazuje na dodatno važan element koji ima direktan pravni značaj za ocjenu objektivnosti, a to je:

izražena, kontinuirana i sadržajno prepoznatljiva usmjerenost prema ličnosti Nedeljka Stankovića, koja prelazi okvire profesionalnog i objektivnog izvještavanja i poprima obilježja lične netrpeljivosti i svojevrsne opsjednutosti predmetom.

Naime, iz same predstavke i pratećih tekstova vidljivo je da:

fokus nije ograničen na pravni status Univerziteta,
nego se sistematski proširuje na lične, poslovne i biografske okolnosti osnivača,
navodi se niz informacija koje nisu neposredno relevantne za predmet pred Komisijom,
stvara se narativ koji personalizira problem i vezuje ga za jedno lice.

Takav pristup jasno pokazuje da se ne radi o neutralnom prikazu činjenica, nego o konstrukciji narativa u kojem je određeno lice postavljeno u centar negativne percepcije.

U tom smislu, posebno je značajno naglasiti da se u predstavi:

ne pravi razlika između pravnog subjekta i fizičkog lica,
ne razgraničavaju relevantne i irelevantne činjenice,
već se kroz kontinuirano ponavljanje određenih tvrdnji stvara slika koja ima za cilj
diskreditaciju, a ne objektivno informisanje.

Ovakav obrazac ne može se smatrati slučajnim niti izolovanim, nego ukazuje na postojanje jasno definisanog pristupa koji se ponavlja kroz više sadržaja i u dužem vremenskom periodu.

U takvim okolnostima, pravna analiza mora početi od osnovnog principa:

da vjerodostojnost izvora predstavlja ključni element svakog postupka koji se vodi pred institucijama, posebno kada se radi o inicijativama koje imaju za cilj pokretanje institucionalnog preispitivanja rada određenog pravnog subjekta.

U konkretnom slučaju, utvrđeno je da:

podnosilac akta nema status neutralnog i nezavisnog posmatrača,
njegovo djelovanje je povezano sa političkim strukturama,
njegovi navodi se sadržajno poklapaju sa narativom organa čije su odluke predmet sudskog osporavanja,
postoji vremenska i sadržajna povezanost između njegovih javnih istupa i institucionalnih radnji protiv Univerziteta,
postoji kontinuirana usmjerenost prema ličnosti osnivača Univerziteta koja prelazi granice profesionalnog izvještavanja.

Zbog toga se predmetni akt ne može tretirati kao rezultat nezavisnog novinarskog istraživanja, nego kao dio šireg konteksta u kojem se prepliću:

politički interes,
institucionalno postupanje,
medijski narativ,
i personalizovani pristup usmjeren prema određenom licu.

Kada se ova okolnost dodatno dovede u vezu sa ukupnom hronologijom događaja, uključujući:

donošenje upravnih mjera protiv Univerziteta,
njihovo sudsko osporavanje,

nastavak postupanja uprkos sudskim odlukama,
pokretanje krivičnih prijava,
te paralelno oblikovanje medijskog narativa,

postaje jasno da predmetni akt ne predstavlja izolovano obraćanje, nego element **koordinisanog djelovanja u kojem medijski sadržaji prate, podržavaju i legitimišu institucionalne radnje.**

U tom smislu, Komisija mora posebno imati u vidu da:

postupak koji se vodi ne smije biti zasnovan na izvorima koji nisu nezavisni, niti na inicijativama koje su rezultat političkog, interesnog ili personalno motivisanog djelovanja, jer bi to predstavljalo ozbiljno odstupanje od principa objektivnosti i nepristrasnosti.

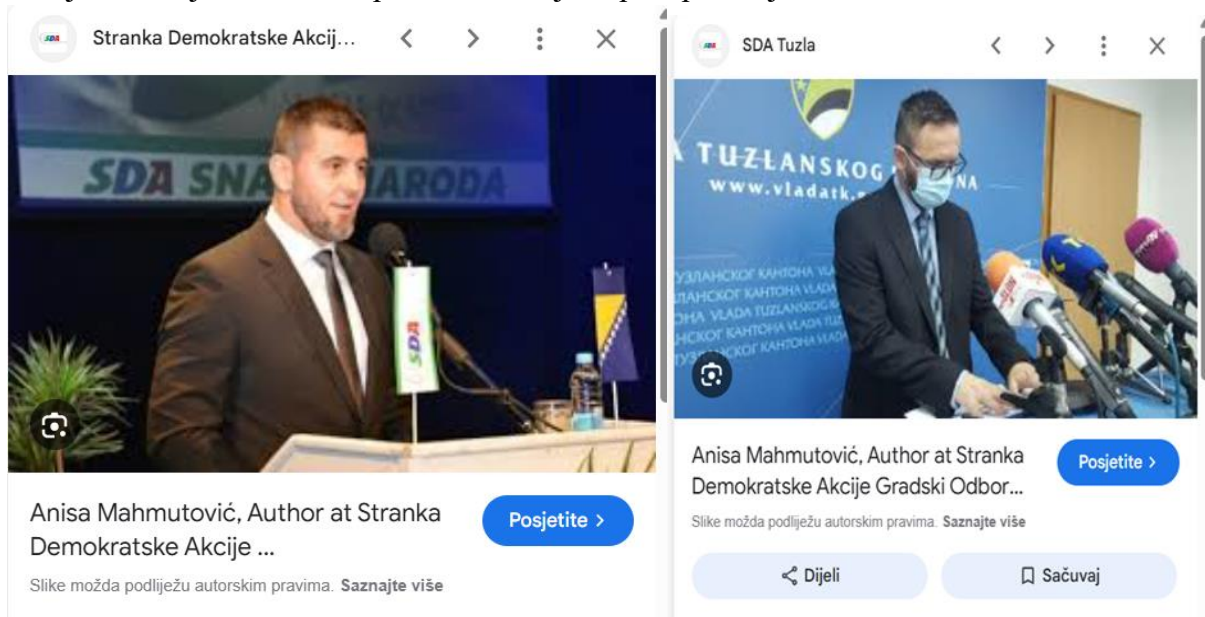
Posebno je važno naglasiti da prihvatanje ovakvog akta kao osnove za postupanje nosi rizik da Komisija, umjesto da vrši nadzor nad zakonitošću rada institucija, postane dio procesa u kojem se:

stvara i održava određeni narativ,
vrši pritisak na pravni subjekt,
i posredno učestvuje u djelovanju koje ima obilježja institucionalne zloupotrebe.

Zbog svega navedenog, zaključuje se da predmetni akt:

**nema karakter nezavisnog izvora,
nema potrebnu objektivnost,
opterećen je političkim i personalnim kontekstom,
i predstavlja dio šireg obrasca koordinisanog djelovanja.**

Kao takav, ne može predstavljati pouzdanu osnovu za pokretanje i vođenje postupka pred Komisijom, nego mora biti posmatran isključivo kao jedan od elemenata šireg konteksta koji zahtijeva detaljno, kritičko i pravno utemeljeno preispitivanje.

Author: Mahmutović

Kompletan ekspozé premijera Halilagića možete pročitati ovdje!

Skupštinska većina i predsjednik Skupštine dodijelivši mi po drugi put mandat za sastav Vlade Tuzlanskog kantona učinili su mi veliku

+387 (35) 275-358 | PRESS: +387 (35) 266-667 | +387 (35) 264-462 | Ulica Patriotske lige 18, 75000 Tuzla | press@sdatuzla.ba

GRADSKI
ODBOR
TUZLA

NASLOVNA KANDIDATI SDA TUZLA O SDA ▾ ASOCIJACIJE ▾ KONTAKT

Author - Anisa Mahmutović

05 Obilježena je 32. godišnjica od osnivanja SDA u Tuzli

AUG Obilježena je 32. godišnjica SDA Tuzli od osnivanja uz sjećanja na mladost. Kapije i naše istaknute predsjednike koji su svoje živote položili u zemlju bosansku. Cvijetice su položili i Fatihu proučili na mezarovima Fuada Hadžićevića, Šefika Azapagića, Kasima Murminhodžića i Salke Bukvarevića, ministar obrazovanja i nauke Ahmed Omerović sa predsjednikom GO SDA Tuzla Saikom Zildžićem i predsjednicom OŽ SDA Tuzla Jasnom Hadžiselimović, te članovima IO SDA Tuzla. – Ponosni smo na naš doprinos ekonomskom i društvenom razvoju bosanskohercegovačkog društva i Tuzle. Stranka [...]

[Read more...](#)

VI - KVAZIMEDIJSKI NARATIV I NJEGOVA FUNKCIJA U OKVIRU SISTEMSKOG DJELOVANJA

Nastavno na prethodno utvrđene činjenice o **nedostatku nezavisnosti i objektivnosti podnosioca akta**, kao i o njegovoj političkoj i interesnoj povezanosti, neophodno je dodatno i detaljno analizirati ulogu medijskog narativa koji prati i pratioca institucionalnih radnji protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Analiza dostupnih medijskih sadržaja, uključujući objave, tekstove i javne istupe povezane sa podnosiocem akta, jasno pokazuje postojanje **ustaljenog, ponavljajućeg i sadržajno konzistentnog obrasca djelovanja**, koji se ne može posmatrati kao slučajan niti kao rezultat slobodnog i nezavisnog novinarstva, nego kao dio strukturiranog i ciljano usmjerenog pristupa.

Taj obrazac se ogleda u sljedećem:

selektivno predstavljanje činjenica, pri čemu se sistematski iznose samo oni elementi koji podržavaju unaprijed formiran zaključak, dok se ključne činjenice, posebno one koje idu u korist Univerziteta, svjesno izostavljaju;

sistematsko zanemarivanje sudskih odluka, naročito rješenja Kantonalnog suda u Tuzli od 31.12.2024. godine kojim je odloženo izvršenje zabrane rada, čime se javnosti uskraćuje najvažniji pravni okvir za razumijevanje stvarnog statusa Univerziteta;

nekritičko preuzimanje narativa Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona, čime se jednostrana upravna interpretacija prenosi kao objektivna činjenica, bez ikakvog sučeljavanja sa suprotnim dokazima ili pravnim argumentima;

korištenje insinuacija, sugestivnih formulacija i nedokazanih tvrdnji, kojima se stvara privid postojanja nezakonitosti, iako za takve tvrdnje ne postoje pravno relevantni dokazi;

personalizacija narativa, kroz kontinuirano fokusiranje na osnivača Univerziteta, čime se pravno pitanje rada ustanove svodi na lični kontekst, uz ponavljanje tvrdnji koje stvaraju negativnu percepciju i ukazuju na izraženu usmjerenost koja prelazi granice profesionalnog izvještavanja.

Ovakav pristup ne može se podvesti pod standarde profesionalnog i odgovornog informisanja, jer njegova funkcija očigledno nije informativna, nego **formativna**, odnosno usmjerena na:

oblikovanje javnog mišljenja,
stvaranje unaprijed definisane percepcije,
i pripremu javnog i institucionalnog okruženja za određene odluke.

Kada se ovakav medijski obrazac dovede u direktnu vezu sa:

ranije utvrđenom političkom povezanošću podnosioca akta, sadržajem samog akta kojim je pokrenut postupak pred Komisijom, hronologijom upravnih i inspeksijskih mjera protiv Univerziteta, donošenjem ponovljenih zabrana rada uprkos sudskim odlukama, postojanjem krivičnih prijava i postupaka protiv odgovornih lica,

postaje jasno da medijski narativ ne djeluje samostalno, nego kao **integralni i funkcionalni dio šireg koordinisanog djelovanja**.

Drugim riječima, medijski sadržaji u ovom slučaju:

**ne prethode institucionalnim radnjama kao rezultat istraživanja,
niti ih objektivno prate,
nego ih prate, podržavaju i sadržajno usklađuju sa njima.**

Njihova funkcija se konkretno ogleda u tome da:

**pripremaju teren za donošenje upravnih odluka,
stvaraju javni pritisak na institucije i postupke,
legitimišu već donesene mjere,
i pokušavaju umanjiti ili neutralisati pravni značaj sudskih odluka koje idu u korist Univerziteta.**

Posebno je važno naglasiti da se u tim sadržajima sistematski izbjegava svaka informacija koja bi ukazala na:

postojanje sudske zaštite Univerziteta,
činjenicu da Univerzitet zakonito nastavlja rad do okončanja postupka,
postojanje kompletne dokumentacije o ispunjenosti svih zakonskih uslova,
činjenicu da su protiv postupanja nadležnih organa pokrenuti sudski i krivični postupci.

Takvo selektivno izostavljanje ne može se smatrati slučajnim, nego predstavlja **svjesnu i metodološki konzistentnu konstrukciju medijske slike**, u kojoj se:

**činjenice fragmentiraju,
pravni kontekst uklanja,
a javnosti prezentira samo onaj segment koji podržava unaprijed određeni narativ.**

U tom smislu, jasno se nameće zaključak da:

**medijski narativ u ovom predmetu ne služi utvrđivanju istine,
nego njenom oblikovanju,
i ne vrši funkciju kontrole institucija,
nego funkciju podrške određenom institucionalnom djelovanju.**

Dodatno, kada se uzme u obzir i već utvrđena **izražena personalna usmjerenost prema osnivaču Univerziteta**, postaje jasno da ovaj narativ ima i dodatnu dimenziju:

diskreditacije i pritiska kroz javni prostor, što ga dodatno udaljava od standarda profesionalnog izvještavanja i približava funkciji instrumenta u širem procesu.

Zbog toga Komisija mora biti posebno oprezna, jer postoji realna opasnost da se takav narativ koristi kao osnov za pokretanje i vođenje postupka, čime bi:

**medijska konstrukcija bila pretvorena u institucionalni okvir,
a selektivno iznesene i neprovjerene tvrdnje u osnov za donošenje zaključaka.**

To bi predstavljalo ozbiljno odstupanje od principa zakonitosti, objektivnosti i nepristrasnosti, te bi dovelo do situacije u kojoj Komisija, umjesto da razotkriva zloupotrebe, postaje **instrument njihove indirektne legitimacije**.

Zbog svega navedenog, neophodno je jasno utvrditi da predmetni medijski sadržaji:

ne mogu imati karakter pouzdanog, nezavisnog i vjerodostojnog izvora informacija, nego se moraju analizirati isključivo u kontekstu šireg obrasca koordinisanog djelovanja,

koji ima za cilj:

stvaranje negativne percepcije o Evropskom univerzitetu „Kallos“ Tuzla i opravdavanje institucionalnih mjera usmjerenih ka njegovom faktičkom gašenju.

VII - (NE)POSTUPANJE KANTONALNOG SUDA U TUZLI KAO KLJUČNI ELEMENT SISTEMSKOG DJELOVANJA

Posebno i sa najvišim stepenom pravne ozbiljnosti neophodno je ukazati na činjenicu da Kantonalni sud u Tuzli, uprkos jasno utvrđenim okolnostima, hitnosti predmeta i već donesenoj odluci o odgodi izvršenja, **nije donio konačnu meritorni odluku u upravnom sporu koji traje još od 2024. godine**, a koji se direktno odnosi na zakonitost zabrane rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Iz dostavljene dokumentacije, podnesenih urgencija i sadržaja procesnih radnji nesporno proizlazi:

da postupak traje kontinuirano bez donošenja meritorne odluke, da na više urgencija nije bilo adekvatnog i djelotvornog procesnog odgovora, da nisu preduzimate radnje koje vode ka okončanju postupka, da su kasnije zaprimljeni predmeti rješavani prije ovog predmeta, da je predmet bio izložen intervencijama i preraspodjeli između sudija, te da ne postoji objektivno pravno opravdanje za takvo trajanje postupka.

Ove činjenice ne predstavljaju izolovane procesne nedostatke niti uobičajenu dinamiku sudskog rada, nego ukazuju na **obrazac postupanja koji ima neposredne, ozbiljne i trajne posljedice po tužioca**, što je detaljno obrazloženo u podnescima dostavljenim Sudu.

Posebno je važno naglasiti da je Kantonalni sud u Tuzli već dana 31.12.2024. godine donio odluku o odgodi izvršenja zabrane rada, čime je:

utvrdio postojanje opasnosti od nastanka nenadoknadive štete, potvrdio da zabrana rada proizvodi teške i dugoročne posljedice, i faktički priznao hitnost, ozbiljnost i prioritet ovog spora.

Uprkos takvoj pravnoj ocjeni, do danas nije donesena konačna odluka, čime je stvorena pravno nedopustiva situacija u kojoj:

**privremena sudska zaštita postoji formalno,
ali se njen stvarni učinak vremenom obesmišljava kroz nepostupanje.**

Kada se ova činjenica dovede u vezu sa:

medijskim narativom koji oblikuje percepciju javnosti,
političkom i interesnom povezanošću inicijatora postupka pred Komisijom,
kontinuiranim donošenjem upravnih mjera od strane Ministarstva,
i ponovljenim zabranama rada uprkos sudskoj intervenciji,

postaje jasno da nepostupanje Suda ne djeluje izolovano, nego proizvodi **funkcionalni efekat identičan izvršenju osporenih odluka bez stvarne sudske kontrole.**

Drugim riječima:

ono što upravni organ nije mogao postići neposredno i zakonito, postiže se posredno kroz izostanak pravovremene sudske odluke.

Ovakvo stanje ima izuzetno ozbiljne pravne posljedice:

**onemogućava efikasnu i djelotvornu sudska zaštitu,
produžava stanje pravne nesigurnosti,
omogućava kontinuirano dejstvo osporenih upravnih mjera,
i dovodi do faktičkog gašenja Univerziteta bez pravosnažne sudske odluke.**

Posebno je važno naglasiti da u konkretnom slučaju:

**odlaganje odlučivanja nije neutralna procesna okolnost,
nego aktivan faktor koji proizvodi štetu i utiče na konačni ishod.**

Kako je jasno obrazloženo u podnescima Sudu, posljedice su već nastupile:

**izostanak upisa studenata u više uzastopnih akademskih godina,
prekid kontinuiteta obrazovnog procesa,
finansijska destabilizacija ustanove,
i realna, neposredna opasnost potpunog prestanka rada Univerziteta.**

U tom smislu, nepostupanje Suda proizvodi efekat koji je suštinski i pravno uporediv sa:

odbijanjem tužbe bez donošenja presude.

Takva situacija je u direktnoj suprotnosti sa standardima Evropskog suda za ljudska prava, prema kojima:

**pravo na sud mora biti stvarno i djelotvorno,
postupak mora biti okončan u razumnom roku,
a sudska zaštita ne smije biti iluzorna, formalna ili odložena do besmisla.**

U konkretnom slučaju postoji osnovana i objektivno utemeljena sumnja da produženo trajanje postupka:

**ne proizlazi iz složenosti predmeta,
nego iz načina upravljanja postupkom i dinamike odlučivanja.**

Ova sumnja dodatno se pojačava činjenicama da:

**predmet nije pravno složen,
ključne činjenice su već utvrđene,
postoji već donesena sudska odluka o odgodi izvršenja,
te da se radi o pitanju koje ima neposredne, ozbiljne i teško popravljive posljedice.**

Kada se sve navedeno sagleda u cjelini, dolazi se do zabrinjavajućeg, ali pravno utemeljenog zaključka:

da nepostupanje Kantonalnog suda u Tuzli u ovom predmetu ima funkcionalni efekat koji se uklapa u širi obrazac koordinisanog i sistemskog djelovanja usmjerenog ka faktičkom gašenju Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Ovaj zaključak ne predstavlja kvalifikaciju namjere, nego:

analizu objektivnih posljedica koje proizlaze iz ukupnosti postupanja svih uključenih aktera.

Upravo zbog toga, ova okolnost ne može se posmatrati kao obična procesna situacija, nego kao:

**ključni element koji zahtijeva pažnju Komisije za borbu protiv korupcije,
jer otvara pitanje da li nepostupanje institucija, u kombinaciji sa drugim radnjama,
proizvodi efekat sistemskog djelovanja.**

U tom kontekstu, Komisija mora imati u vidu da:

**pravna zaštita nije uskraćena samo nezakonitim upravnim odlukama,
nego i izostankom pravovremenog i djelotvornog odlučivanja o tim odlukama.**

A upravo takva situacija, u svojoj suštini, predstavlja jedan od najtežih oblika:

narušavanja vladavine prava, pravne sigurnosti i povjerenja u institucije.

VIII - KRIVIČNOPRAVNI KONTEKST I OSNOVANA SUMNJA NA ORGANIZOVANO DJELOVANJE

Iz kompletne dostavljene dokumentacije, uključujući podnesene krivične prijave, upravne akte, sudske odluke, urgencije, kao i cjelokupnu hronologiju postupanja, nesporno proizlazi postojanje **osnova sumnje na izvršenje više krivičnih djela od strane odgovornih lica u institucijama.**

Pri tome se posebno naglašava da se ne radi o pojedinačnim, izolovanim ili slučajnim radnjama, nego o **međusobno povezanim, vremenski usklađenim i sadržajno komplementarnim postupanjima**, koja u kontinuitetu proizvode isti pravni i faktički rezultat.

U tom smislu, osnov sumnje obuhvata naročito:

zloupotrebu položaja i ovlaštenja, kroz donošenje upravnih akata bez zakonitog osnova, suprotno važećim rješenjima, zakonskim procedurama i sudskim odlukama;

neizvršenje sudskih odluka, odnosno postupanje kojim se faktički neutralizuje dejstvo odluke Kantonalnog suda u Tuzli od 31.12.2024. godine, uključujući donošenje novih akata identične pravne posljedice;

nesavjestan rad u službi, kroz kontinuirano i svjesno postupanje koje proizvodi teške i dugoročne posljedice po pravni subjekt, uprkos postojanju jasnih pravnih ograničenja i obaveza;

diskriminatorno i ciljano postupanje, imajući u vidu selektivnu primjenu propisa i činjenicu da se mjere preduzimaju na način koji ima za posledicu eliminaciju jednog konkretnog subjekta iz sistema visokog obrazovanja.

Posebno je značajno naglasiti da je u konkretnom slučaju riječ o postupanjima koja:

traju u kontinuitetu od 2024. godine,
ponavljaju se kroz više formalno različitih akata,
uključuju više institucija i nivoa odlučivanja,
prate se kroz medijski narativ,
i proizvode jedinstven krajnji rezultat – faktičko gašenje Univerziteta.

Kada se ove radnje posmatraju pojedinačno, mogu se pokušati predstaviti kao upravne ili procesne odluke.

Međutim, kada se sagledaju u njihovoj ukupnosti, međusobnoj povezanosti i vremenskom slijedu, postaje jasno da:

ne predstavljaju niz nepovezanih odluka,
nego jedinstven, konzistentan i funkcionalno usklađen obrazac postupanja koji ima sve elemente koordinisanog djelovanja.

Ovaj zaključak dodatno potvrđuju sljedeće okolnosti:

donošenje zabrane rada prije isteka zakonskog roka za otklanjanje navodnih nedostataka,
ponavljanje iste mjere kroz novo rješenje uprkos sudskoj odluci,
nepostupanje u sudskom postupku koji treba da osigura zaštitu prava,
medijsko praćenje koje oblikuje percepciju u skladu sa takvim radnjama,
iniciranje postupka pred Komisijom putem akta koji nije zasnovan na objektivnim činjenicama,
postojanje političke i interesne povezanosti između aktera uključenih u ove procese.

Upravo ova kombinacija upravnih, sudskih, medijskih i političkih elemenata jasno ukazuje da se radi o:

mehanizmu koji funkcioniše kao cjelina,
a ne o pojedinačnim i nepovezanim postupcima.

U krivičnom pravnom smislu, takav obrazac može imati obilježja:

udruženog ili koordinisanog djelovanja više lica, postupanja sa sviješću o posljedicama i njihovoj izvjesnosti, korištenja institucionalnih ovlaštenja radi postizanja unaprijed određenog i pravno nedopuštenog cilja.

Pri tome se posebno naglašava da:

nije nužno postojanje formalno organizovane strukture ili udruženja, da bi postojalo organizovano djelovanje u pravnom smislu, nego je odlučujuće postojanje povezanih radnji koje vode istom cilju i proizvode isti rezultat.

U konkretnom slučaju, taj cilj se jasno prepoznaje kroz posljedice:

postepeno onemogućavanje rada Univerziteta, eliminaciju iz sistema visokog obrazovanja, finansijsku i organizacionu destabilizaciju, i stvaranje situacije u kojoj pravna zaštita gubi svoj smisao prije donošenja konačne odluke.

Dodatnu i posebno značajnu težinu ovom kontekstu daje već naglašena činjenica da je osnivač Univerziteta, Nedeljko Stanković, lice koje je pravosnažno utvrđeno kao žrtva ratnog zločina.

U takvim okolnostima, kontinuirano i koordinisano postupanje koje ima za posledicu eliminaciju njegovog pravnog subjekta iz javnog sistema, objektivno nameće potrebu da se ispita da li takvo djelovanje ima i elemente:

nastavka diskriminatornog postupanja kroz institucionalne mehanizme.

U tom smislu, ne radi se o političkoj ili vrijednosnoj kvalifikaciji, nego o:

pravno relevantnoj okolnosti koja zahtijeva dodatni, pojačani i posebno pažljiv stepen ispitivanja od strane Komisije i nadležnih organa.

Imajući u vidu sve navedeno, jasno je da predmet pred Komisijom ne može biti sveden na:

pitanje zakonitosti rada Univerziteta,

nego mora obuhvatiti:

pitanje zakonitosti, odgovornosti i eventualne krivičnopravne odgovornosti postupanja institucija i pojedinaca.

Upravo zbog toga, Komisija ima obavezu da ovaj predmet posmatra kroz prizmu:

postojanja mogućeg organizovanog, koordinisanog i kontinuiranog nezakonitog djelovanja, a ne kao izolovan slučaj upravnog odlučivanja.

IX - DODATAK – ZAHTJEV ZA HITNO POSTUPANJE NADLEŽNIH TUŽILAŠTAVA I PROCESUIRANJE ODGOVORNIH LICA

Polazeći od svega iznesenog u prethodnom poglavlju, a naročito od utvrđenog kontinuiteta radnji, njihove međusobne povezanosti i jedinstvenog efekta koji proizvode, **ovim putem se izričito ukazuje da postoji više nego osnovana sumnja na izvršenje krivičnih djela koja zahtijevaju hitno i prioritarno postupanje nadležnih tužilaštava.**

U tom smislu, posebno se naglašava da se radi o postupanju koje ima obilježja:

**zloupotrebe položaja ili ovlaštenja,
neizvršenja sudske odluke,
nesavjesnog rada u službi,
te eventualnog udruženog ili koordinisanog djelovanja više službenih i odgovornih lica.**

Imajući u vidu da su već podnesene krivične prijave, uključujući i postupke koji se vode pred Posebnim odjelom za suzbijanje korupcije, organizovanog i međukantonalnog kriminala Federalnog tužilaštva (POSKOK), **Komisija se poziva i predlaže da u okviru svojih nadležnosti preduzme sljedeće konkretne radnje:**

da službeno zatraži od POSKOK-a hitno postupanje u predmetima koji se odnose na postupanje Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona;

da zahtijeva prioritarno provođenje istrage i donošenje tužilačkih odluka u razumnom roku, imajući u vidu već nastupajuće i teško popravljive posljedice;

da posebno inicira i prati ispitivanje odgovornosti ministra obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona Ahmeda Omerovića, kao i drugih službenih i odgovornih lica koja su učestvovala u donošenju i provođenju spornih odluka;

da, ukoliko utvrdi dodatne elemente krivične odgovornosti, o tome bez odlaganja obavijesti nadležna tužilaštva i zahtijeva preduzimanje zakonom propisanih mjera;

da osigura da se ovaj predmet tretira kao predmet od posebnog značaja, upravo zbog postojanja indicija o koordinisanom djelovanju više aktera u okviru institucija.

Posebno se naglašava da u konkretnom slučaju:

**vrijeme ima odlučujući značaj,
jer svako dalje odlaganje pogoduje nastavku štetnih posljedica,
i dodatno učvršćuje stanje koje ima obilježja faktičkog gašenja Univerziteta.**

Zbog toga se insistira da se postupanje nadležnih organa ne može svesti na formalno razmatranje, nego mora imati karakter:

**hitne, efikasne i sadržajno usmjerene reakcije,
u cilju zaštite zakonitosti,
sprečavanja daljnjih posljedica,
i utvrđivanja individualne odgovornosti.**

U suprotnom, postoji realna opasnost da:

kontinuirano nezakonito postupanje preraste u trajno stanje, a institucionalna neaktivnost bude faktički oblik saučesništva kroz propuštanje.

Zbog svega navedenog, ovaj dodatak predstavlja **izričit zahtjev da se krivičnopравни aspekt predmetnog slučaja tretira kao prioritetan i hitan**, uz punu odgovornost svih nadležnih organa da u okviru svojih ovlaštenja preduzmu sve potrebne radnje radi zaštite zakonitosti i sprječavanja daljnjih štetnih posljedica.

X - KONTINUITET RADNJI I MEHANIZAM ADMINISTRATIVNOG GAŠENJA

Analizom cjelokupne hronologije događaja, uključujući upravne akte, inspeksijske mjere, sudske odluke, izostanak pravovremenog sudskog odlučivanja, kao i paralelno vođeni i sadržajno usklađeni medijski narativ, jasno i nedvosmisleno se uočava **kontinuitet međusobno povezanih radnji različitih organa i aktera**, koje u svojoj ukupnosti čine jedinstven i funkcionalno usklađen mehanizam.

Ove radnje se ne mogu posmatrati izolovano, niti kao niz nepovezanih upravnih i procesnih odluka, jer iz njihove strukture, vremenskog slijeda, međusobne usklađenosti i konačnih efekata proizlazi da predstavljaju **koordinisan obrazac postupanja sa jasno prepoznatljivim ciljem i predvidivim ishodom.**

Taj mehanizam obuhvata:

inspeksijske mjere, koje se iniciraju i provode na način koji proizvodi neposredne i destabilizirajuće posljedice po rad Univerziteta;

upravne odluke Ministarstva, koje se donose, ponavljaju i sadržajno modifikuju uprkos postojanju sudske zaštite, uključujući donošenje novih zabrana rada identičnog pravnog efekta;

sudsko odugovlačenje i nepostupanje, koje onemogućava pravovremenu i djelotvornu sudsku zaštitu i time faktički omogućava produženo dejstvo osporenih mjera;

medijski pritisak i narativ, koji selektivnim predstavljanjem činjenica oblikuje javno mišljenje, stvara percepciju nezakonitosti i vrši dodatni pritisak na institucije i tok postupaka.

Kada se ove radnje sagledaju u njihovoj ukupnosti, postaje očigledno da njihov **zajednički efekat nije slučajan, nego sistematski proizveden, usmjeren i unaprijed predvidiv.**

Taj efekat se konkretno ogleda u:

onemogućavanju upisa novih studenata, čime se prekida prirodni kontinuitet rada Univerziteta;

finansijskoj destabilizaciji ustanove, kroz gubitak prihoda i narušavanje poslovne održivosti; **narušavanju pravne sigurnosti**, kroz stalno mijenjanje i ponavljanje upravnih mjera;

stvaranju negativne percepcije u javnosti, koja dodatno utiče na reputaciju i funkcionisanje Univerziteta.

Sve ove posljedice zajedno dovode do stanja u kojem Univerzitet, iako formalno postoji, **više ne može normalno i održivo funkcionisati**.

Upravo u tome se ogleda suština ovog modela.

Ne donosi se formalna odluka o gašenju.

Ne vodi se zakonit postupak o prestanku rada.

Ne postoji pravosnažna sudska odluka koja bi takvu posljedicu proizvela.

Umjesto toga, kroz niz međusobno povezanih radnji postiže se isti rezultat.

Zbog toga se u konkretnom slučaju ne radi o klasičnom upravnom sporu, nego o **mehanizmu administrativnog gašenja**, u kojem:

zakoniti instrumenti se koriste na način koji proizvodi nezakonit rezultat, odnosno formalno zakonite radnje u svojoj ukupnosti postaju sadržajno i funkcionalno nezakonite.

Ovaj model posebno dolazi do izražaja kroz sljedeće elemente:

činjenicu da je prvobitno ostavljen rok za otklanjanje nedostataka, ali je prije isteka tog roka donesena zabrana rada;

činjenicu da je sud odgodio izvršenje zabrane, ali je upravni organ donio novu zabranu istog ili sličnog efekta;

činjenicu da sud nije donio konačnu odluku, čime je omogućeno produženo trajanje pravne nesigurnosti;

činjenicu da se paralelno vodi medijski narativ koji opravdava i podržava takvo postupanje.

Ovi elementi zajedno jasno ukazuju da se radi o:

kontinuiranom, sadržajno usklađenom i funkcionalno povezanom djelovanju više aktera, koje ima jedinstven cilj,

a taj cilj je eliminacija Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla iz sistema visokog obrazovanja bez formalnog donošenja odluke o njegovom gašenju.

Posebno je važno naglasiti da ovakav model ima i dodatnu, izuzetno značajnu pravnu dimenziju, jer:

izbjegava direktnu sudsku kontrolu konačne odluke, dok istovremeno proizvodi sve njene faktičke i pravne posljedice.

Drugim riječima:

odluka o gašenju ne postoji formalno, ali postoji faktički i u svojim posljedicama.

Takav pristup predstavlja ozbiljno odstupanje od osnovnih principa:

**vladavine prava,
pravne sigurnosti,
jednakosti pred zakonom,
i zaštite prava pravnih subjekata.**

Jer u takvom modelu:

**pravna zaštita postaje formalna,
sudsko odlučivanje gubi svoju funkciju,
a posljedice nastupaju prije nego što se o njima odluči.**

Kada se sve navedeno poveže sa prethodno utvrđenim:

političkim i institucionalnim kontekstom,
medijskim narativom i njegovom funkcijom,
krivičnopravnim aspektom i osnovanom sumnjom na organizovano djelovanje,
te činjenicom da je vlasnik Univerziteta lice koje je već bilo žrtva ratnog zločina,

postaje potpuno jasno da se ne radi o običnom administrativnom postupku, nego o:

**složenom, višeslojnom i koordinisanom mehanizmu čiji efekti imaju dalekosežne pravne,
institucionalne i društvene posljedice.**

Zbog toga Komisija mora posebno cijeniti ovu okolnost i utvrditi da:

**predmet njenog razmatranja nije pojedinačna odluka ili pojedinačna radnja,
nego cjelokupan obrazac postupanja koji u svojoj ukupnosti proizvodi nezakonit rezultat,
te zahtijeva sveobuhvatno i ozbiljno institucionalno preispitivanje.**

XI - KONTINUITET NEZAKONITOG POSTUPANJA U ODNOSU NA ŽRTVU RATNOG ZLOČINA

U kontekstu već utvrđenog i pravosnažno potvrđenog statusa vlasnika Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, Nedeljka Stankovića, kao **žrtve krivičnog djela počinjenog nečovječnim postupanjem iz nacionalne mržnje**, kontinuitet radnji koje su predmet ovog postupka dobija **posebnu, dodatno otežavajuću i pravno značajnu dimenziju.**

Ova činjenica nije perifernog karaktera, niti se može posmatrati kao okolnost bez pravnog uticaja, nego predstavlja **ključni element za cjelokupnu pravnu kvalifikaciju predmetnog postupanja**, jer nameće obavezu svim institucijama, a posebno Komisiji za borbu protiv korupcije, da postupaju sa povećanim stepenom pažnje i odgovornosti.

Kada se već utvrđeni kontinuitet upravnih, inspeksijskih, sudskih i medijskih radnji dovede u vezu sa ovom okolnošću, jasno se nameće zaključak da postoji **osnovana i objektivno**

utemeljena sumnja da se kroz institucionalne mehanizme vrši nastavak postupanja koje, u svom efektu i posljedicama, može imati obilježja:

**diskriminatornog djelovanja,
selektivnog postupanja prema određenom subjektu,
i ciljano usmjerenog institucionalnog pritiska.**

Posebno je važno naglasiti da se ovdje ne radi o pojedinačnoj radnji, nego o **nizu povezanih postupaka koji se odvijaju u kontinuitetu**, uključujući:

donošenje upravnih odluka koje se ponavljaju uprkos sudskim odlukama,
nepostupanje sudskih organa u razumnom roku,
medijsko oblikovanje percepcije koje prati takve radnje,
iniciranje institucionalnih postupaka na osnovu selektivnih i neobjektivnih izvora.

Kada se ovakav kontinuitet sagleda u svjetlu činjenice da je vlasnik Univerziteta već bio žrtva nacionalno motivisanog krivičnog djela, postavlja se legitimno i pravno utemeljeno pitanje:

da li ovakvo postupanje predstavlja nastavak viktimizacije kroz institucionalne forme.

Ovo pitanje ne podrazumijeva donošenje konačne kvalifikacije, nego ukazuje na postojanje osnova sumnje koji zahtijeva ozbiljno i detaljno ispitivanje.

U tom smislu, Komisija mora imati u vidu da:

**institucionalna diskriminacija ne mora biti eksplicitno izražena,
niti formalno deklarirana,
nego se može manifestovati kroz selektivno postupanje,
neravnopravnu primjenu propisa,
i kumulativni efekat više pojedinačnih radnji.**

U konkretnom slučaju, upravo kumulativni efekat takvih radnji dovodi do situacije u kojoj:

**jedan konkretan pravni subjekt biva sistematski doveden u nepovoljniji položaj,
izložen kontinuiranim mjerama,
i faktički onemogućen u ostvarivanju svojih prava,
uprkos postojanju formalne pravne zaštite.**

Dodatno, kada se ova situacija poveže sa činjenicom da:

postoji važeća akreditacija Univerziteta,
postoje dokazi o ispunjenosti svih zakonskih uslova,
postoji sudska odluka koja omogućava nastavak rada,
a uprkos tome se preduzimaju mjere koje imaju suprotan efekat,

postaje jasno da se ne radi o neutralnom i zakonitom postupku, nego o **postupanju koje zahtijeva posebno pravno preispitivanje u kontekstu moguće diskriminacije.**

Ova okolnost posebno obavezuje Komisiju jer implicira da:

zloupotreba institucija, ukoliko postoji, ne djeluje u pravnom vakuumu, nego u kontekstu koji uključuje ranije utvrđene činjenice o povredi osnovnih prava, što dodatno povećava težinu i značaj cijelog predmeta.

Upravo zbog toga, ovaj predmet nadilazi okvir uobičajenih upravnih sporova i ulazi u zonu u kojoj se mora ispitati:

da li postoji kontinuitet postupanja koji ima diskriminatorne efekte, da li su institucije postupale selektivno, i da li se kroz formalne mehanizme ostvaruje rezultat koji je suprotan osnovnim principima jednakosti i zaštite prava.

Zbog svega navedenog, Komisija ne može i ne smije zanemariti ovu okolnost, nego je dužna da je uzme kao **jedan od ključnih elemenata u ocjeni cjelokupnog postupanja**, jer u suprotnom postoji rizik da se kroz formalno zakonite procedure prikrije sadržajno nezakonito i diskriminatorno djelovanje.

XII - ZLOUPOTREBA POSTUPKA PRED KOMISIJOM

Na osnovu svih prethodno utvrđenih činjenica, uključujući hronologiju upravnih i sudskih radnji, krivičnopravni kontekst, analizirani medijski narativ i pitanje objektivnosti podnosioca inicijative, nesporno proizlazi da postoji **ozbiljan, neposredan i realan rizik da se postupak pred Komisijom za borbu protiv korupcije koristi za legitimisanje već započetog i kontinuiranog djelovanja usmjerenog protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.**

Ovaj rizik ne proizlazi iz pretpostavki, nego iz **jasno utvrđene, dokumentovane i sadržajno povezane relacije između:**

političkih struktura, institucionalnog odlučivanja, medijskog djelovanja, i iniciranja postupaka pred nadležnim organima.

Posebno je značajno naglasiti da je ministar obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona, Ahmed Omerović:

funkcioner Stranke demokratske akcije na nivou Gradskog odbora Tuzla, te da je bio kandidat te političke stranke na Lokalnim izborima 2024. godine,

što je potvrđeno javno dostupnim izbornim materijalima koji su sastavni dio ovog podneska.

Ova činjenica jasno ukazuje da se ne radi o neutralnom javnom službeniku koji postupava isključivo u okviru administrativnih ovlaštenja, nego o licu koje:

istovremeno djeluje u političkom i izvršnom institucionalnom okviru, te učestvuje u procesima koji imaju i političku i pravnu dimenziju.

Istovremeno, iz dostavljenih materijala i fotodokumentacije proizlazi da je lice koje je iniciralo postupak pred Komisijom:

povezano sa istom političkom strukturom, aktivno učestvuje u njenim javnim i organizacionim aktivnostima, te se javno pojavljuje i identifikuje u okviru istog političkog i interesnog okvira.

Ova činjenica dodatno dobija na značaju kada se uzme u obzir već utvrđeni sadržaj akta, njegova selektivnost, personalizacija i usmjerenost, kao i njegova uloga u pokretanju institucionalnog postupanja.

Fotodokumentacija, uključujući:

prikaze sa stranačkih događaja, objave sa zvaničnih stranica političke organizacije, izborne promotivne materijale i javne nastupe,

nedvosmisleno potvrđuje **postojanje političkog, interesnog i sadržajnog preklapanja između aktera koji učestvuju u ovom procesu.**

Kada se ove činjenice dovedu u vezu sa:

donošenjem i ponavljanjem upravnih mjera protiv Univerziteta, postojanjem sudske odluke koja se faktički zaobilazi kroz nove akte, nepostupanjem suda u razumnom roku, medijskim narativom koji prati i opravdava takve radnje, i iniciranjem postupka pred Komisijom putem takvog narativa,

postaje potpuno jasno da se ne radi o odvojenim i nezavisnim procesima, nego o **međusobno povezanim segmentima jedinstvenog obrasca djelovanja.**

U takvom obrascu:

politička struktura generiše institucionalne odluke, institucionalne odluke proizvode pravne i faktičke posljedice, medijski narativ oblikuje percepciju i vrši pritisak, a zatim se isti narativ koristi kao osnov za pokretanje institucionalnog nadzora.

Time se zatvara krug u kojem:

inicijativa ne dolazi iz nezavisnog i objektivnog izvora, nego iz istog konteksta koji generiše i podržava sporne odluke.

U takvim okolnostima, Komisija se dovodi u posebno rizičnu i osjetljivu poziciju, jer postoji realna opasnost da:

umjesto vršenja nadzora nad zakonitošću postupanja institucija, postane dio procesa koji ima obilježja zloupotrebe, i da njen postupak bude korišten kao sredstvo dodatne legitimacije već započetog djelovanja.

Drugim riječima:

postupak pred Komisijom može biti instrumentaliziran kao završna faza mehanizma administrativnog gašenja Univerziteta, odnosno kao institucionalni okvir kroz koji se potvrđuje unaprijed formiran narativ.

Ovakva situacija ima izuzetno ozbiljne pravne implikacije, jer:

daje institucionalnu težinu tvrdnjama koje nisu zasnovane na dokazima, preusmjerava fokus sa odgovornosti institucija na Univerzitet, i stvara privid zakonitosti postupanja koje je već predmet sudskog i krivičnog preispitivanja.

Posebno zabrinjava činjenica da se u takvom modelu:

medijski sadržaji pretvaraju u osnov za institucionalno postupanje, a selektivne i neprovjerene tvrdnje u temelj za donošenje zaključaka.

Zbog toga Komisija mora imati u vidu da:

njena uloga nije potvrđivanje političkih ili medijskih narativa, niti legitimacija jednostranih inicijativa, nego ispitivanje zakonitosti postupanja javnih organa i zaštita od zloupotreba.

U suprotnom, postoji ozbiljan rizik da Komisija:

nehotice postane dio sistema koji bi trebala kontrolisati, i da njen rad bude iskorišten kao instrument u procesu koji ima obilježja sistemskog djelovanja.

Zbog svega navedenog, jasno se zaključuje da:

postupak pred Komisijom, pokrenut na osnovu ovakve inicijative i u ovakvom kontekstu, nosi obilježja potencijalne zloupotrebe, te zahtijeva posebno oprezan, kritičan, pravno utemeljen i dokazima zasnovan pristup, kako bi se spriječila njegova instrumentalizacija i očuvala institucionalna nezavisnost Komisije.

XIII - SELEKTIVNO INSPEKCIJSKO POSTUPANJE, POVEZANOST SA KRIVIČNIM POSTUPCIMA I DOKAZ SISTEMSKE NAMJERE UNIŠTENJA EVROPSKOG UNIVERZITETA „KALLOS“ TUZLA

Poseban, konkretan i pravno izuzetno značajan dokaz postojanja **sistemskog, koordinisanog i ciljano usmjerenog djelovanja protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla** predstavlja postupanje Službe za inspeksijske poslove Grada Tuzla, odnosno građevinskog inspektora Edina Skenderovića, u direktnoj povezanosti sa postupanjem Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona i ministra Ahmeda Omerovića.

Naime, tokom jula 2024. godine, građevinski inspektor Edin Skenderović donosi rješenje kojim se zabranjuje rad Univerziteta, uz preduzimanje radnji koje imaju najteži mogući oblik represivnog djelovanja, uključujući:

- fizičko zatvaranje objekta,
- postavljanje trake zabrane pristupa,
- onemogućavanje ulaska zaposlenika, profesora i studenata,
- faktičko izbacivanje obrazovne ustanove na ulicu.

Kao formalni razlog navodi se nepostojanje upotrebne dozvole zbog promjene namjene prostora, iako kompletan objekat ima urednu upotrebnu dozvolu.

Međutim, odlučne i nesporne činjenice su:

- da je nadležnim organima prezentirano da je postupak pribavljanja upotrebne dozvole u toku,
- da se radilo o zakonitom upravnom procesu,
- da nije postojao pravni osnov za momentalnu i najtežu mjeru zabrane rada bez ostavljanja roka.

Uprkos tome, primijenjena je mjera koja ima karakter **trenutnog i faktičkog gašenja ustanove**.

Odmah nakon toga, inspektor Skenderović obavještava Ministarstvo obrazovanja, nakon čega ministar Ahmed Omerović u oktobru 2024. godine donosi odluku o zabrani rada Univerziteta, upravo pozivajući se na isti osnov.

Time se uspostavlja jasan operativni lanac:

inspeksijska mjera → obavještavanje Ministarstva → upravna zabrana rada

Ovakav slijed ne ukazuje na nezavisno postupanje organa, nego na **međusobno usklađeno i funkcionalno povezano djelovanje**.

Dodatno, u novembru 2024. godine Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla pribavlja upotrebnu dozvolu, čime:

- prestaje pravni osnov za inspeksijsku mjeru,
- potvrđuje se zakonitost korištenja prostora,
- retroaktivno se dovodi u pitanje opravdanost ranijeg zatvaranja.

Međutim, ključni dokaz **selektivnog i diskriminatornog postupanja** proizlazi iz činjenice da:

- isti građevinski inspektor od decembra 2024. godine **ne vrši inspeksijski nadzor** nad objektima Vlade Tuzlanskog kantona i Ministarstva obrazovanja,
- iako se i ti organi nalaze u prostorima sa promijenjenom namjenom,
- uprkos činjenici da je putem Gradskog vijeća Tuzla **više puta (oko deset puta)** zvanično zahtijevano provođenje inspeksijskog nadzora.

Drugim riječima:

zakon je primijenjen isključivo prema KALLOS-u, a nije primijenjen prema institucijama vlasti u identičnim okolnostima.

Ovakvo postupanje ima sve elemente:

- selektivne primjene propisa,
- diskriminatornog tretmana,
- zloupotrebe službenih ovlaštenja.

Međutim, ono što ovom segmentu daje dodatnu i izuzetno važnu težinu jeste činjenica da se ovo postupanje **već nalazi u krivičnompravnom okviru**.

Naime:

– **protiv ministra Ahmeda Omerovića vodi se predmet pred Posebnim odjelom za suzbijanje korupcije, organizovanog i međukantonalnog kriminala (POSKOK), broj T 21 0 KT 000483 25,**

– a isti krivičnopravni kontekst i činjenični okvir obuhvata i postupanje građevinskog inspektora Edina Skenderovića, kao dijela istog slijeda radnji.

Ova činjenica je od presudnog značaja, jer jasno pokazuje da:

postupanje inspekcije i Ministarstva nije izolovano, nego već predmet krivičnopravnog ispitivanja kao dio jedinstvenog obrasca djelovanja.

Kada se sve navedeno sagleda u cjelini, dolazi se do nedvosmislenog zaključka:

inspeksijska mjera nije bila cilj sama po sebi, nego početna faza u širem mehanizmu usmjerenom ka gašenju Univerziteta.

U tom mehanizmu:

- inspekcija pokreće proces,
- Ministarstvo ga institucionalno formalizuje,
- sudsko nepostupanje omogućava trajanje posljedica,
- medijski narativ opravdava i širi percepciju,
- a sada se kroz postupak pred Komisijom pokušava dati dodatna institucionalna legitimacija.

Upravo u tom kontekstu, predmetno postupanje dobija dodatnu dimenziju:

ovo nije samo pitanje zakonitosti jedne inspeksijske mjere, nego dokaz postojanja sistemske namjere da se Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla ukloni iz sistema visokog obrazovanja.

Posebno je važno naglasiti da ova okolnost direktno utiče i na ocjenu:

- predstavke Anise Mahmutović,
- kao i samog postupka pred Komisijom.

Jer kada se uzme u obzir:

- da se radi o istom činjeničnom okviru koji je već predmet krivičnog postupka pred POSKOK-om,
- da postoji operativna povezanost inspekcije i Ministarstva,
- da postoji selektivna primjena zakona,
- da postoje sudske odluke koje se zaobilaze,

onda je očigledno da predmetna predstavka i inicirano saslušanje ne predstavljaju izolovanu inicijativu, nego nastavak istog obrasca djelovanja drugim sredstvima.

Drugim riječima:

ono što nije postignuto kroz upravne i inspekcijske mjere, pokušava se postići kroz medijski i institucionalni pritisak pred Komisijom.

Zbog toga ova činjenica predstavlja:

dodatni, snažan i neposredan dokaz postojanja namjere, kontinuiteta i koordinisanosti djelovanja usmjerenog protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

U takvim okolnostima, Komisija mora imati u vidu da:

svako dalje postupanje zasnovano na ovakvoj inicijativi nosi rizik da postane dio već postojećeg mehanizma sistemskog djelovanja, umjesto da ga razotkrije i zaustavi.

XIV - ONEMOGUĆAVANJE IZGRADNJE STEPENIŠTA I LIFTA KAO DIREKTAN DOKAZ SISTEMSKOG DJELOVANJA I ADMINISTRATIVNE OPSTRUKCIJE RADA UNIVERZITETA

Jedan od najočitijih i najkonkretnijih dokaza postojanja **sistemskog, koordinisanog i namjernog djelovanja protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla** predstavlja postupanje nadležnih organa u vezi sa onemogućavanjem izgradnje zasebnog komunikacionog bloka – stepeništa i lifta.

Radi se o postupku koji je vođen pred Službom za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla, u predmetu po zahtjevu Univerziteta za izdavanje urbanističke saglasnosti, okončanom rješenjem broj **06/6-19-13470-2024-GJB od 02.04.2026. godine**, kojim je zahtjev odbijen.

Iz same žalbe protiv tog rješenja, koja je sastavni dio ove dokumentacije, nesporno proizlazi da osporena odluka:

- **nije zasnovana na urbanističkim, tehničkim ili sigurnosnim razlozima,**
- **nije zasnovana na prostorno-planskoj dokumentaciji,**
- nego isključivo na:
 - protivljenju etažnih vlasnika,
 - i njihovim izjašnjenjima bez pravnog karaktera.

Time je upravni postupak u potpunosti izmješten iz okvira zakona i pretvoren u sredstvo privatnog pritiska.

Posebno je značajno naglasiti da iz iste dokumentacije proizlazi još teža okolnost:

saglasnost etažnih vlasnika za predmetne radove već je postojala (data 2023. godine), a njenim naknadnim osporavanjem upravni organ je omogućio faktičko “ponovno odlučivanje” mimo zakona.

Time je:

- pravno valjana saglasnost ignorisana,
- zaključen Sporazum o međusobnim pravima i obavezama obesmišljen,
- a upravni organ preuzeo ulogu arbitra u privatnopravnim odnosima.

Međutim, ključni element koji ovom poglavlju daje posebno težak karakter jeste činjenica da iz spisa jasno proizlazi:

da je uskraćivanje saglasnosti etažnih vlasnika direktno uslovljavano novčanim zahtjevima, odnosno navodnim dugovanjima, čime je saglasnost pretvorena u instrument ucjene.

To je dokumentovano kroz:

- izjašnjenje etažnih vlasnika od **26.01.2026. godine**,
- u kojem se saglasnost eksplicitno dovodi u vezu sa isplatom novca.

U takvim okolnostima, upravni organ je bio dužan:

- **u potpunosti ignorisati takve navode kao pravno nedopuštene**,
- i postupati isključivo po zakonu.

Umjesto toga, organ:

- prihvata takve navode,
- daje im odlučujući značaj,
- i na njima zasniva svoju odluku.

Time dolazi do pravno nedopustive situacije:

ucjena postaje osnov upravne odluke.

Ovakvo postupanje ima obilježja:

- zloupotrebe službenog položaja,
- nesavjesnog rada u službi,
- te svjesnog odstupanja od zakona radi postizanja unaprijed određenog rezultata.

Dalje, iz dokumentacije proizlazi da je Služba:

- sama inicirala novo izjašnjavanje etažnih vlasnika,
- omogućila faktičko povlačenje već date saglasnosti,
- i na tom “novom izjašnjenju” zasnovala odluku.

Time je organ:

- stvorio **paralelni, nezakoniti postupak**,
- omogućio trećim licima da odlučuju umjesto nadležnog organa,
- i uveo pravni standard koji ne postoji u zakonodavstvu.

Posebno je važno naglasiti suštinu ovog zahvata:

izgradnja stepeništa i lifta nije sporedno pitanje, nego:

- osnovni uslov za funkcionisanje Univerziteta,
- pitanje pristupa objektu,
- pitanje sigurnosti,
- i pitanje pristupačnosti osobama sa invaliditetom.

Njegovo onemogućavanje znači:

- onemogućavanje normalnog rada ustanove,
- ograničavanje pristupa studentima i zaposlenima,
- i faktičko blokiranje razvoja Univerziteta.

Upravo zbog toga, ova odluka ima efekat koji daleko nadilazi urbanistički postupak.

Kada se ova okolnost dovede u vezu sa:

- inspekcijskim zatvaranjem objekta,
- zabranama rada od strane Ministarstva,
- nepostupanjem Kantonalnog suda u Tuzli,
- medijskim narativom,
- i predmetnom predstavkom pred Komisijom,

postaje potpuno jasno da:

onemogućavanje izgradnje lifta i stepeništa nije izolovana odluka, nego dio istog mehanizma administrativnog gašenja Univerziteta.

Drugim riječima:

fizički pristup objektu se blokira, kako bi se onemogućio rad – kada to nije moguće postići direktnom zabranom.

Posebno zabrinjava činjenica da postoje indicije i navodi da su etažni vlasnici:

- bili podsticani i nagovarani da uskrate saglasnost,
- da svoje protivljenje vežu za novčane zahtjeve,
- i da na taj način učestvuju u opstrukciji projekta.

Ukoliko se ove okolnosti potvrde, radi se o:

direktnom dokazivanju koordinisanog djelovanja između privatnih lica i institucionalnih aktera.

Time ovaj segment dobija dodatnu dimenziju:

nije riječ samo o nezakonitoj odluci, nego o:

organizovanom mehanizmu opstrukcije kroz kombinaciju privatnog pritiska i institucionalnog odlučivanja.

Značaj za postupak pred komisijom

Sve navedeno ima direktan i ključan značaj za postupak pred Komisijom za borbu protiv korupcije, jer pokazuje da:

- postoje konkretni i dokumentovani dokazi zloupotrebe postupka,
- postoji veza između privatnih interesa i javnih odluka,
- postoji obrazac djelovanja koji se ponavlja kroz različite institucije.

XV – AKTIVNO NEZAKONITO DJELOVANJE SLUŽBE I INICIRANJE POVLAČENJA SAGLASNOSTI

Posebno i sa najvišim stepenom pravne ozbiljnosti neophodno je dodatno ukazati na činjenicu koja predstavlja jedan od najdirektnijih dokaza **zloupotrebe službenog položaja i aktivnog učešća organa u opstrukciji projekta Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.**

Iz dokumentacije koja je već dostavljena, uključujući sadržaj upravnog spisa i navode iz žalbe, nesporno proizlazi da je Služba za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla:

- **ne jednom, nego najmanje dva puta upućivala dopise etažnim vlasnicima,**
- formalno pod izgovorom “uvida u dokumentaciju”,
- ali suštinski sa ciljem da se ponovo izjasne o već datoj saglasnosti.

Ovakvo postupanje nije neutralno niti procesno, nego ima potpuno drugačiju pravnu prirodu.

Naime, u situaciji kada:

- postoji **važeća i pravno obavezujuća saglasnost etažnih vlasnika iz 2023. godine,**
- postoji zaključen Sporazum koji reguliše odnose,
- i ne postoji zakonski osnov za “ponovno odlučivanje” o toj saglasnosti,

svako novo obraćanje organa sa pozivom na izjašnjenje ne može se tumačiti drugačije nego kao:

aktivno podsticanje i faktičko ubjeđivanje etažnih vlasnika da promijene već izraženu volju i povuku saglasnost.

Drugim riječima:

Služba nije evidentirala stanje – ona ga je stvarala.

Ova činjenica ima izuzetno težak pravni značaj, jer jasno pokazuje da:

- protivljenje etažnih vlasnika nije spontano niti autonomno,
- nego je **inicirano i proizvedeno kroz postupanje organa,**
- čime se upravni postupak pretvara u sredstvo za ostvarivanje unaprijed određenog ishoda.

Posebno zabrinjava što je takvo postupanje izvršeno **ponovljenim dopisima**, čime se dodatno potvrđuje:

- postojanje upornosti,
- kontinuiteta radnji,
- i jasne namjere da se proizvede pravni osnov za odbijanje zahtjeva.

U tom kontekstu, od presudnog značaja je i okolnost koja dodatno potvrđuje političko-institucionalnu dimenziju ovog postupanja.

Naime, **rukovodilac (šef) Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla je bivši funkcioner Vlade Tuzlanskog kantona – Fahrudin Delić**, što predstavlja činjenicu koja ne može biti ignorisana prilikom ocjene ukupnog konteksta.

Ova okolnost sama po sebi ne predstavlja dokaz nezakonitosti, ali u vezi sa:

- postupanjem Ministarstva obrazovanja i nauke TK,
- ulogom ministra Ahmeda Omerovića,
- inspekcijskim mjerama,
- medijskim narativom,
- i predmetnom predstavkom pred Komisijom,

dobija potpuno drugačiji značaj.

Naime, ona dodatno potvrđuje da:

postoji personalna, institucionalna i politička povezanost aktera koji učestvuju u radnjama usmjerenim protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Kada se sve navedeno sagleda u cjelini, dolazi se do jasnog i pravno utemeljenog zaključka:

- Služba nije bila neutralni organ koji odlučuje na osnovu zakona,
- nego je kroz svoje postupanje:
- inicirala promjenu činjeničnog stanja,
- podsticala povlačenje saglasnosti,
- i time **stvarala uslove za donošenje negativne odluke.**

Takvo postupanje ima obilježja:

- zloupotrebe službenog položaja,
- nesavjesnog rada u službi,
- i svjesnog usmjeravanja postupka ka unaprijed određenom rezultatu.

Upravo ova okolnost predstavlja jedan od najjačih dokaza da:

postupak protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla nije vođen radi utvrđivanja zakonitosti, nego radi postizanja cilja – njegovog onemogućavanja i faktičkog gašenja.

Zbog toga ova činjenica mora biti posebno cijenjena od strane Komisije, jer jasno ukazuje da:

institucionalni mehanizmi nisu korišteni radi primjene zakona, nego radi njegovog zaobilaženja i instrumentalizacije.

XVI - SISTEMSKO ONEMOGUĆAVANJE PRISTUPA I RADA I PUTEV RADNJI „ROBOT GENERAL TRADING CO“ D.O.O. SARAJEVO KAO SASTAVNOG DIJELA MEHANIZMA ADMINISTRATIVNOG GAŠENJA KALLOS-a

Iz cjelokupne dokumentacije koja je dostavljena Komisiji, uključujući tužbe, prijedloge mjera osiguranja, službene evidencije policijskih organa, izjave svjedoka i hronologiju postupanja, nedvosmisleno proizlazi da radnje koje preduzima tuženi „**Robot General Trading Co“ d.o.o. Sarajevo** ne predstavljaju izolovane incidente, nego **kontinuiran, ponavljajući i eskalirajući obrazac postupanja koji ima za neposrednu posljedicu onemogućavanje rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.**

Već dana 11.08.2025. godine tuženi je zaključavanjem glavnih i sporednih ulaza objekta fizički spriječio zaposlenike Univerziteta da pristupe radnom mjestu, čime je započet obrazac faktičkog onemogućavanja korištenja poslovnog prostora .

Ovo postupanje nije ostalo na jednom događaju, nego je dana 16.10.2025. godine dodatno intenzivirano, kada su preduzete radnje fizičkog zatvaranja komunikacionih prostora, uključujući postavljanje prepreka i blokiranje prolaza, pri čemu je evidentirano da je zaposleniku Univerziteta čak onemogućen izlaz iz objekta .

Iz daljih podnesaka i dokaza proizlazi da se postupanje tuženog kontinuirano sastoji u:

- zaključavanju glavnih i sporednih ulaza koji predstavljaju jedini pristup prostoru Univerziteta
- potpunoj kontroli pristupa bez predaje ključeva ili tehničkih sredstava za samostalan ulazak
- postavljanju staklenih panela, pregrada i drugih fizičkih barijera na pristupnim komunikacijama
- zatrpavanju zajedničkih dijelova objekta robom, paletama i drugim elementima
- onemogućavanju korištenja lifta i zajedničkog stepeništa
- pokušajima trajne fizičke blokade pristupa kroz konstrukcijska zatvaranja komunikacionih pravaca

Posebno je pravno odlučna činjenica da Univerzitet **nema drugi funkcionalni pristup svom poslovnom prostoru osim kroz zajedničke dijelove objekta koji su pod faktičkom kontrolom tuženog**, što znači da svaka radnja tuženog ima direktnu i neposrednu posljedicu:

potpuno onemogućavanje rada Univerziteta.

Ove radnje su dodatno potvrđene i od strane policijskih organa, gdje je:

- Policijska uprava Tuzla – Policijska stanica Tuzla Zapad postupala po prijavama
- izvršen uviđaj od strane krim policije

– događaji evidentirani kao radnje sa obilježjima krivičnih djela samovlašća i protupravnog lišenja slobode

Ovakvo postupanje nesporno potvrđuje da se radi o:

aktivnim, svjesnim i ponavljanim radnjama tuženog, koje imaju za cilj i posljedicu ograničavanje i onemogućavanje pristupa poslovnom prostoru.

Kada se ove činjenice sagledaju u kontinuitetu, jasno proizlazi da radnje tuženog:

- nisu tehničke prirode
- nisu rezultat organizacije rada trgovačkog objekta
- niti predstavljaju sporadične incidente

nego predstavljaju **sistematsko i ciljano ograničavanje prava pristupa i korištenja nekretnine u vlasništvu tužitelja.**

Posebnu težinu ovom zaključku daje činjenica da se ove radnje pojavljuju paralelno sa:

- upravnim mjerama zabrane rada Univerziteta od strane Ministarstva
- nepostupanjem suda u razumnom roku
- kontinuiranim medijskim narativom protiv Univerziteta
- pokretanjem postupka pred Komisijom na osnovu selektivnih i neobjektivnih navoda

U takvom kontekstu, radnje tuženog **ne djeluju izolovano**, nego:

objektivno doprinose i faktički realizuju posljedice koje se pokušavaju postići upravnim i institucionalnim putem – onemogućavanje rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Drugim riječima:

- upravne zabrane formalno ograničavaju rad
- sudsko odugovlačenje onemogućava zaštitu
- medijski narativ oblikuje percepciju
- a radnje tuženog fizički onemogućavaju pristup

što u svojoj ukupnosti predstavlja **jedinstven mehanizam djelovanja sa istim krajnjim rezultatom.**

Upravo zbog toga, radnje tuženog predstavljaju dodatni i izuzetno važan dokaz da se u konkretnom slučaju:

koriste svi raspoloživi mehanizmi – upravni, sudski, medijski i faktički – sa ciljem da se Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla onemogući u radu i faktički ukloni iz sistema visokog obrazovanja.

Ovaj zaključak ne predstavlja pretpostavku, nego proizlazi iz:

- dokumentovanih radnji tuženog
- ponavljanja istih radnji kroz vrijeme

- njihove direktne povezanosti sa posljedicama po rad Univerziteta
- i njihove podudarnosti sa drugim paralelnim postupanjima protiv Univerziteta

Zbog toga je pravno neodrživo posmatrati ove radnje kao odvojene od šireg konteksta.

Naprotiv, one predstavljaju:

integralni dio obrasca postupanja koji ima obilježja sistemskog djelovanja.

U konačnici, iz svega navedenog proizlazi jasan i nedvosmislen zaključak:

da postupanje tuženog „Robot General Trading Co“ d.o.o. Sarajevo svojim intenzitetom, kontinuitetom i posljedicama predstavlja ključni faktički mehanizam kojim se ostvaruje onemogućavanje rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, te kao takvo predstavlja direktan dokaz postojanja šireg i koordinisanog djelovanja usmjerenog na njegovo gašenje.

XVII - IZJAŠNENJE O KONKRETNIM NAVODIMA IZ PREDSTAVKE I POVREDA PRAVA NA UČEŠĆE U POSTUPKU

Iz medija smo saznali da se pred Komisijom za borbu protiv korupcije vodi postupak povodom predstavke Anise Mahmutović, zaprimljene dana **25.02.2026. godine**, te da je ista razmatrana na sjednici Komisije održanoj dana **07.04.2026. godine**, pri čemu je zatraženo dostavljanje određenih informacija od Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta BiH, kao i da su na sjednicu pozvana određena lica.

Istovremeno, nesporno je da **Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla, kao subjekt na koji se predstavka neposredno odnosi, nije pozvan da učestvuje u postupku niti da se izjasni o navodima iz predstavke**, što predstavlja ozbiljan procesni nedostatak.

U takvim okolnostima, dolazi do situacije u kojoj:

- postupak se vodi bez učešća strane na koju se navodi direktno odnose,
- izostaje mogućnost iznošenja činjenica i dokaza od strane Univerziteta,
- i onemogućava se ostvarivanje osnovnog procesnog principa ravnopravnosti strana.

Ovakvo postupanje nije u skladu sa osnovnim principima pravičnog i nepristrasnog postupka, uključujući princip **saslušanja druge strane (audiatur et altera pars)**, koji predstavlja temelj svakog institucionalnog odlučivanja.

Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da su u predmetnoj predstavi izneseni brojni navodi koji su:

- činjenično netačni,
- pravno neutemeljeni,
- zasnovani na selektivnom prikazivanju informacija,

Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla, u cilju zaštite svojih prava i pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja, dostavlja ovo izjašnjenje, kojim daje odgovor na konkretne navode iz

predstavke i ukazuje na stvarno stanje stvari, zasnovano na činjenicama i važećem pravnom okviru.

Podnosilac predstavke, Anisa Mahmutović, u javnosti se predstavlja kao novinar portala „eTrafika“, dok se za Adisa Mujdanovića iz Brčkog, prema javno dostupnim izvorima, navodi da je urednik portala „Plural“. Prema dostupnim podacima, navedeni portali djeluju u okviru udruženja građana, odnosno fondacija, te nisu registrovani kao klasični mediji u smislu profesionalnih i institucionalnih standarda medijskog djelovanja, niti je, prema dostupnim informacijama, portal „Plural“ član Vijeća za štampu i online medije u Bosni i Hercegovini.

Ova okolnost ima poseban značaj u kontekstu predmetnog postupka, jer ukazuje na činjenicu da sadržaji koji potiču sa takvih platformi ne podliježu nužno standardizovanim pravilima profesionalnog novinarstva, provjere izvora i odgovornosti za tačnost objavljenih informacija. U takvom okviru, postoji realna mogućnost da se plasiraju nepotpune, neprovjerene ili selektivno predstavljene informacije, koje mogu imati ozbiljne posljedice po ugled i pravni položaj subjekata na koje se odnose.

Iako pravni poredak predviđa mogućnost zaštite putem građanskih postupaka, poznato je da su takvi postupci često dugotrajni i skupi, te da naknada štete, čak i kada se dosudi, ne može u potpunosti sanirati posljedice narušenog ugleda i poslovanja.

Upravo iz navedenih razloga, Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla ukazuje na potrebu posebnog opreza pri ocjeni vjerodostojnosti i pravne relevantnosti navoda koji potiču iz ovakvih izvora, posebno kada se isti koriste kao osnov za pokretanje institucionalnog postupka.

U tom kontekstu, dodatno zabrinjava činjenica da je Komisija reagovala po predstavi koja po svojoj sadržini ne zadovoljava standarde činjenične i pravne utemeljenosti, a da istovremeno **nije omogućila učešće Evropskom univerzitetu „Kallos“ Tuzla u postupku**, odnosno da nije pozvala njegove predstavnike da se izjasne o navodima.

Na taj način, postupak se vodi bez učešća strane na koju se navodi neposredno odnose, čime se dovodi u pitanje poštivanje osnovnog principa pravičnog postupka – **prava da se čuje i druga strana (audiatur et altera pars)**, koji predstavlja temelj zakonitog i nepristrasnog institucionalnog odlučivanja.

U predmetnoj predstavi izneseni su navodi koji se odnose na akademika prof. dr. Nedeljka Stankovića, a koji su **činjenično netačni i pravno neosnovani**.

Prije svega, netačno se navodi da je profesor Stanković vlasnik Internacionalnog univerziteta u Brčko distriktu. **Ovaj univerzitet nema nikakvu vlasničku, upravljačku niti bilo kakvu drugu povezanost sa profesorom Stankovićem**. Naprotiv, prema javno dostupnim informacijama, navedena ustanova je predmet istrage Tužilaštva Bosne i Hercegovine u okviru akcije „Klaster“. Istovremeno, univerziteti čiji je osnivač profesor Stanković – **Evropski**

univerzitet Brčko distrikt i Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla – nikada nisu bili predmet takvih istraga.

Dalje, u predstavi se iznose netačne tvrdnje o navodnom posjedovanju „tri univerziteta u jednoj zgradi u Beogradu“. **Tačna činjenica je da je profesor Stanković osnivač dvije visokoškolske ustanove u Beogradu**, i to Evropskog fakulteta „Kallos“ Beograd i Fakulteta za evropske pravno-političke studije, što je **javno dostupno i provjerljivo** na zvaničnim izvorima.

Takođe, netačan je navod da je profesor Stanković vlasnik „male fasaderske firme u Beču“. **Radi se o preduzeću koje posluje više od 30 godina i koje je realizovalo veliki broj građevinskih projekata**, uključujući izgradnju i rekonstrukciju više stotina objekata. **Navodi kojima se poslovna aktivnost umanjuje ne predstavljaju objektivno činjenično stanje.**

U predstavi se dalje navode podaci o visini osnivačkog kapitala preduzeća, uz pokušaj da se iz tih podataka izvedu zaključci o obimu i uspješnosti poslovanja. Međutim, **takav pristup nije pravno niti ekonomski utemeljen**, imajući u vidu da osnivački kapital predstavlja zakonski minimum i **ne odražava stvarni obim poslovanja niti prihode.**

Potrebno je istaći da je profesor Stanković tokom svog radnog vijeka osnivaio i upravljao privrednim subjektima u više država, uključujući Austriju, Srbiju, Crnu Goru i Bosnu i Hercegovinu, u različitim oblastima djelatnosti – od građevinarstva i transporta, preko trgovine i ugostiteljstva, do oblasti visokog obrazovanja. **Sve ove aktivnosti odvijale su se u okviru zakona i registrovanih djelatnosti.**

Posebno se ukazuje na činjenicu da je profesor Stanković, kao lice koje je **pravosnažno utvrđeno kao žrtva ratnog zločina**, nakon progona iz Tuzle započeo poslovnu aktivnost u inostranstvu, gdje je kroz dugogodišnji rad izgradio privredne subjekte koji su **poslovali zakonito i doprinosili ekonomskim tokovima.**

Imajući u vidu sve navedeno, jasno je da navodi iz predstavke u ovom dijelu:

- **nisu zasnovani na tačnim i provjerljivim činjenicama**
- **sadrže netačne i pojednostavljene interpretacije**
- **dovode do pogrešnog predstavljanja stvarnog činjeničnog stanja**

Zbog toga se ovi navodi ne mogu smatrati relevantnim osnovom za bilo kakvo institucionalno postupanje, niti predstavljaju vjerodostojan prikaz činjenica koje se odnose na profesora Stankovića i povezane subjekte.

U predmetnoj predstavi kao sporna se navodi činjenica da je akademik prof. dr. Nedeljko Stanković bio član Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta BiH u periodu kada je Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla dobio akreditaciju.

Međutim, **ovakav navod je pravno neosnovan i zasnovan na pogrešnom razumijevanju postupka akreditacije.**

Naime, Upravni odbor Agencije nema nikakvu operativnu niti odlučujuću ulogu u postupku akreditacije visokoškolskih ustanova. U skladu sa važećim propisima:

- **direktor Agencije imenuje komisiju za akreditaciju,**
- komisija provodi evaluaciju rada i kvaliteta visokoškolske ustanove,
- a odluke se donose na osnovu stručnih nalaza i procedura koje su zakonom uređene.

Upravni odbor nema nadležnost da utiče na tok, sadržaj niti ishod akreditacije pojedinačne ustanove.

Dodatno, ukoliko bi se ovakva interpretacija prihvatila, **onda bi svi članovi Upravnog odbora Agencije bili u navodnom sukobu interesa,** jer se radi o licima koja dolaze iz akademske zajednice. Poznato je da su članovi Upravnog odbora univerzitetski profesori i asistenti, uključujući i rukovodioce javnih univerziteta. **Takva logika bi dovela do apsurdnog zaključka da svaka visokoškolska ustanova čiji predstavnik učestvuje u radu Upravnog odbora automatski ostvaruje nedozvoljen uticaj na akreditaciju, što nije slučaj niti je pravno moguće.**

Istovremeno, potpuno se zanemaruje činjenica da je Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla **podnio zahtjev za akreditaciju još 2018. godine,** te da je postupak trajao više godina. **Postupak je bio značajno odugovlačen,** uključujući:

- ponavljanje i obaranje komisija za akreditaciju,
- pritiske na članove komisija,
- odgađanje donošenja odluka bez opravdanog razloga.

Postupak akreditacije je ubrzan tek nakon podnošenja krivične prijave Tužilaštvu BiH zbog sumnje na zloupotrebu položaja, nakon čega su nadležni organi, uključujući SIPA-u, preduzeli određene radnje, a postupak akreditacije je potom okončan.

Dalje, u predstavi se selektivno problematizuje akreditacija privatnog univerziteta, dok se zanemaruje širi kontekst sistema visokog obrazovanja u Bosni i Hercegovini.

Poznata je činjenica da su javni univerziteti izdavali diplome i prije nego što su bili akreditovani, iako je Okvirnim zakonom o visokom obrazovanju propisan rok za akreditaciju do 2010. godine. Uprkos tome:

- prvi univerzitet u BiH upisan je u Državni registar tek 2013. godine,
- brojni univerziteti su u međuvremenu nesmetano obavljali djelatnost.

Ova činjenica jasno ukazuje na **postojanje različitih standarda u postupanju,** gdje se:

- privatni univerziteti podvrgavaju strožijem i selektivnom nadzoru,
- dok se identične ili teže nepravilnosti kod drugih subjekata ne problematizuju.

Slično se odnosi i na pitanje prostora i upotrebni dozvola:

- Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla bio je primoran privremeno izmjestiti aktivnosti zbog nedostatka upotrebne dozvole,

– dok istovremeno postoje visokoškolske ustanove koje djeluju u objektima bez upotrebnih dozvola, bez da je protiv njih preduzeta ista mjera.

Ovakav pristup ukazuje na selektivnu primjenu propisa, što predstavlja pravno relevantnu okolnost u ocjeni zakonitosti postupanja nadležnih organa.

Posebno se naglašava da je akademik prof. dr. Nedeljko Stanković **pravosnažno utvrđen kao žrtva ratnog zločina**, što dodatno obavezuje institucije da sve radnje koje imaju za posljedicu ugrožavanje njegovih prava i interesa posmatraju sa posebnim stepenom pažnje, uključujući ispitivanje eventualnih elemenata diskriminacije i selektivnog postupanja.

Zaključno, navodi iz predstavke u ovom dijelu:

- nisu zasnovani na pravilnom razumijevanju nadležnosti Agencije,
- zanemaruju stvarnu hronologiju postupka akreditacije,
- selektivno predstavljaju činjenice u vezi sa sistemom visokog obrazovanja,
- i ne mogu predstavljati pravno relevantan osnov za osporavanje zakonitosti akreditacije Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

U predstavci se citira izjava advokata Damira Alića, u kojoj se navodi da se ne smije unaprijed određivati ishod postupka u vezi sa eventualnim oduzimanjem licence Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

U tom dijelu potrebno je razjasniti da je **tačan pravni standard zabrana prejudiciranja ishoda postupka**, odnosno da se ne može unaprijed donositi zaključak o odluci koja je u nadležnosti suda ili drugog nadležnog organa.

Međutim, istovremeno je **činjenica od odlučnog pravnog značaja** da je Kantonalni sud u Tuzli donio rješenje broj **03 0 U 025256 24 U od 31.12.2024. godine**, kojim je **odgođeno izvršenje rješenja Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona**.

To konkretno znači da:

- **sporna upravna mjera ne proizvodi pravno dejstvo dok traje sudski postupak,**
- **nije donesena konačna i pravosnažna odluka o oduzimanju licence,**
- te da se pravni status Univerziteta mora cijeliti u skladu sa važećim aktima i sudskom zaštitom.

U tom kontekstu, nesporno je da Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla:

- ima **važeću licencu i akreditaciju,**
- ima zabranu upisa novih studenata na osnovu upravne mjere koja je predmet sudskog preispitivanja,
- ali **zadržava pravo obavljanja registrovane djelatnosti u okviru važećih dozvola i sudske zaštite.**

Zbog toga se ne radi o pitanju „projiciranja“ ili prejudiciranja ishoda postupka, nego o pravilnoj primjeni važećeg pravnog stanja, koje je određeno sudskom odlukom i postojećim pravima Univerziteta.

Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla koristi sva raspoloživa pravna sredstva u cilju zaštite svojih prava, u postupcima koji traju duži vremenski period, a koji se odnose na osporavanje upravnih mjera koje imaju direktne posljedice po njegov rad.

Zaključno, ovaj dio predstavke zasnovan je na pogrešnom tumačenju pravnog standarda, jer se legitimno pozivanje na važeću sudsku odluku i postojeća prava Univerziteta ne može smatrati prejudiciranjem ishoda postupka, nego predstavlja korištenje zakonom garantovane pravne zaštite.

U predstavci se navodi i izjava advokata Damira Alića, koju je potrebno sagledati u kontekstu okolnosti u kojima je ista data.

Naime, **advokat Damir Alić je učestvovao kao branilac u krivičnom postupku protiv Muradifa Salkića**, u predmetu u kojem se akademik prof. dr. Nedeljko Stanković pojavljuje kao oštećeni, što je **utvrđeno pravosnažnim sudskim odlukama** koje su već dostavljene i koje su javno provjerljive.

Ova činjenica je od značaja jer ukazuje da je navedeno lice **ranije bilo profesionalno angažovano u postupku koji se neposredno odnosi na profesora Stankovića**, te se njegova izjava u ovom predmetu ne može posmatrati kao potpuno neutralna, već je potrebno cijeniti je sa posebnim oprezom u pogledu objektivnosti.

Istovremeno se ukazuje da su, u toku tog postupka, **postojali i kontakti između učesnika u postupku**, uključujući sastanak održan na zahtjev učesnika, što dodatno potvrđuje da se radi o licima koja su već bila u neposrednom profesionalnom odnosu u vezi sa predmetom od posebne osjetljivosti.

U tom smislu, **izjava advokata Damira Alića ne može imati karakter nepristrasnog i objektivnog stručnog mišljenja**, nego predstavlja stav lica koje je prethodno bilo uključeno u postupak u kojem je profesor Stanković bio oštećeni.

Zaključno, ovakve izjave ne mogu predstavljati pouzdan osnov za ocjenu činjenica u ovom predmetu, niti mogu biti odlučujuće u postupku pred Komisijom, bez njihove kritičke pravne analize i sagledavanja u punom kontekstu svih relevantnih okolnosti.

U predstavci se kao navodni dokaz iznose i screenshotovi komunikacije između podnosioca predstavke i akademika prof. dr. Nedeljka Stankovića.

U tom dijelu je potrebno jasno ukazati da **takav materijal nema nikakvu pravnu relevantnost za predmet postupka**, niti može predstavljati dokaz u vezi sa pitanjima akreditacije, licence ili zakonitosti rada visokoškolske ustanove.

Iz same komunikacije proizlazi da je profesor Stanković **na korektan i profesionalan način ukazao da je odsutan i da ne želi voditi telefonski razgovor sa nepoznatim licem**, što je u potpunosti razumljivo i predstavlja standardan oblik zaštite profesionalne i lične komunikacije.

Takvo postupanje ne može se tumačiti kao izbjegavanje komunikacije, nego kao odgovorno i razumno postupanje u situaciji kada identitet i status sagovornika nisu prethodno utvrđeni.

Istovremeno, način na koji se ova komunikacija prezentuje u predstavi ukazuje da se radi o pokušaju da se **privatna i irelevantna komunikacija predstavi kao dokaz**, iako ona nema nikakvu vezu sa pravnim pitanjima koja su predmet razmatranja pred Komisijom.

Dalje, u predstavi se koriste pojednostavljene i neprecizne kvalifikacije u vezi sa akademskim i profesionalnim statusom profesora Stankovića.

Suprotno takvim navodima, činjenice su sljedeće:

- profesor Stanković je **redovni član Evropske akademije nauka i umjetnosti u Salzburgu**, institucije koja okuplja više od 2000 članova, uključujući značajan broj dobitnika Nobelove nagrade,
- član je i **Evropske akademije nauka u Beogradu**,
- kao i **Njujorške akademije nauka**, jedne od najstarijih naučnih institucija, sa tradicijom dužom od 200 godina,

Pored toga, potrebno je istaći da je profesor Stanković **nosilac više naučnih doktorata stečenih na različitim univerzitetima**, što potvrđuje njegov međunarodni akademski angažman i stručni profil.

Ove činjenice su javno provjerljive i predstavljaju objektivne pokazatelje akademskog i profesionalnog statusa profesora Stankovića.

Zbog toga se način na koji su ove okolnosti predstavljene u predstavi ne može smatrati objektivnim, nego predstavlja **pojednostavljeno i selektivno prikazivanje činjenica koje nema pravnu relevantnost za predmet postupka.**

Zaključno, ovaj dio predstavke ne sadrži pravno relevantne činjenice, nego pokušaj da se kroz nerelevantne i kontekstualno izdvojene elemente komunikacije i biografskih podataka stvori pogrešna percepcija, što ne može biti osnov za bilo kakvo institucionalno postupanje.

U predstavi se, između ostalog, netačno navodi da su Bego Gutić i Senad Alić učestvovali u osnivanju Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Međutim, **ova tvrdnja je činjenično netačna i lako provjerljiva.**

Naime, **Ministarstvo obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona izdalo je rješenje o ispunjenosti uslova za osnivanje i početak rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla u**

periodu koji prethodi imenovanju Bega Gutića na funkciju premijera, a predmetno rješenje potpisuje ministar iz druge političke stranke.

Ova činjenica jasno potvrđuje da navedena lica nisu mogla imati nikakav uticaj na postupak osnivanja Univerziteta, čime se navodi iz predstavke u ovom dijelu u potpunosti diskvalifikuju kao neosnovani.

Dalje, u predstavi se problematizuje činjenica da su određena javno poznata lica i politički angažovane osobe stekle diplome na Evropskom univerzitetu „Kallos“ Tuzla.

U tom smislu, potrebno je naglasiti da:

- **ne postoji zakonska zabrana da politički angažovana lica učestvuju u obrazovnom procesu**, bilo kao studenti ili kao članovi akademskog osoblja,
- **sticanje akademskih zvanja predstavlja ustavom i zakonom zaštićeno pravo svakog lica**, bez obzira na njegov profesionalni ili politički status,

Takođe, **Zakonom o visokom obrazovanju jasno je propisana akademska autonomija visokoškolskih ustanova**, uključujući pravo da:

- samostalno biraju nastavno osoblje,
- organizuju nastavni proces,
- i uređuju unutrašnje odnose u skladu sa zakonom.

Zbog toga izbor nastavnog osoblja, kao i činjenica da su određena lica stekla diplome na Univerzitetu, ne može predstavljati pravno relevantnu okolnost za osporavanje zakonitosti njegovog rada.

Naprotiv, takvi navodi predstavljaju **pokušaj diskreditacije kroz isticanje ličnih ili profesionalnih svojstava pojedinaca**, što nije predmet niti može biti osnov za institucionalno postupanje.

Zaključno, ovaj dio predstavke zasnovan je na netačnim činjenicama i pravno irelevantnim okolnostima, te ne može imati bilo kakav uticaj na ocjenu zakonitosti rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

U predstavi se Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla dovodi u negativan kontekst u vezi sa slučajem bivšeg profesora Zijada Jagodića.

S tim u vezi, potrebno je jasno istaći da se **Univerzitet pravovremeno i nedvosmisleno ogradio od postupanja navedenog lica**, te da **osuđuje svaku vrstu nezakonitog i kriminalnog djelovanja**, uz puno povjerenje u rad nadležnih pravosudnih organa.

Međutim, **eventualno nezakonito postupanje pojedinca ne može se pravno pripisati instituciji u cjelini**, niti može predstavljati osnov za dovođenje u pitanje zakonitosti rada Univerziteta.

Individualna krivična odgovornost je lična i ne može se generalizovati na pravno lice, posebno u situaciji kada je to lice prestalo biti angažovano ili kada se Univerzitet od njegovog postupanja jasno ogradio.

U tom kontekstu, potrebno je naglasiti da su **slični slučajevi zabilježeni i na drugim visokoškolskim ustanovama,** uključujući i javne univerzitete, gdje su pojedini profesori bili predmet krivičnih postupaka zbog korupcije i drugih nezakonitih radnji.

Takve okolnosti nisu i ne mogu biti osnov za osporavanje rada ili ugleda cijele institucije, jer bi takav pristup bio u suprotnosti sa osnovnim pravnim principima individualne odgovornosti.

Naprotiv, i u tim slučajevima se pravilno polazi od stava da:

- **institucija kao takva zadržava svoj pravni i akademski integritet,**
- dok se odgovornost utvrđuje isključivo na nivou pojedinca.

U tom smislu, jasno je da **pokušaj povezivanja pojedinačnog slučaja sa radom Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla predstavlja pravno neosnovanu generalizaciju,** koja nema uporište u zakonodavstvu niti u ustaljenoj praksi.

Dodatno, činjenica da je navedeno lice obavljalo i određene javne funkcije ne može imati nikakav uticaj na ocjenu rada institucija u kojima je djelovalo, jer se **odgovornost uvijek utvrđuje individualno, a ne kolektivno.**

Zaključno, ovaj dio predstavke zasnovan je na neosnovanoj generalizaciji pojedinačnog slučaja, te ne može predstavljati pravno relevantan osnov za bilo kakvo dovođenje u pitanje zakonitosti rada i ugleda Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla.

Na kraju se ističe da Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla **dosljedno podržava transparentan, zakonit i institucionalno utemeljen rad,** te da sve svoje aktivnosti usklađuje sa važećim pravnim propisima.

Istovremeno, iz cjelokupne hronologije događaja, konkretnih akata i postupanja nadležnih organa, proizlazi **ozbiljna i osnovana sumnja na postojanje kontinuiranog i koordinisanog djelovanja usmjerenog protiv Univerziteta,** koje ima za posljedicu njegovo faktičko onemogućavanje rada.

Univerzitet se u takvim okolnostima **isključivo koristi zakonom dozvoljenim pravnim sredstvima,** uz puno poštivanje institucija i **povjerenje u rad pravosudnog sistema,** očekujući da se zakonitost i odgovornost utvrde kroz nadležne postupke.

U tom kontekstu, posebno se ukazuje na činjenicu da se pred nadležnim tužilačkim organima vodi postupak, uključujući predmet pred Posebnim odjelom za suzbijanje korupcije (POSKOK), što dodatno potvrđuje da postoje **osnovi za ispitivanje zakonitosti preduzetih radnji i odgovornosti uključenih lica.**

Upravo zbog toga, predmet koji je pred Komisijom ne može se posmatrati izolovano, nego kao dio šireg institucionalnog i pravnog konteksta koji zahtijeva potpunu i nepristrasnu analizu.

Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla izražava **uvjerenje u vladavinu prava i postojanje djelotvorne pravne zaštite**, kao temeljnih principa pravne države, u kojoj nijedna institucija ne može djelovati izvan zakona niti bez odgovornosti.

Istovremeno, Univerzitet smatra da je od posebnog značaja za pravilno informisanje javnosti da **ovaj odgovor bude javno dostupan**, na isti način kao i predstavka koja je bila predmet razmatranja, kako bi javnost imala uvid u **cjelovite, tačne i provjerljive činjenice**.

Samo na taj način moguće je osigurati transparentnost postupanja i spriječiti jednostrano i selektivno predstavljanje informacija u javnom prostoru.

Dodatno se ističe da podnosilac predstavke **neosnovano u isti kontekst dovodi i Evropski univerzitet Brčko distrikt**, iako je riječ o ustanovi čije je poslovanje bilo predmet nadzora više nadležnih institucija, pri čemu **nisu utvrđene bilo kakve nepravilnosti**.

Posebno je značajno naglasiti da **u samoj predstavi nisu izneseni konkretni navodi o nezakonitostima u radu Evropskog univerziteta Brčko distrikt**, već se ova ustanova dovodi u vezu sa drugim subjektima i slučajevima na način koji nema činjenično niti pravno utemeljenje.

Takav način povezivanja predstavlja pokušaj stvaranja pogrešne percepcije u javnosti, kroz indirektno dovođenje u negativan kontekst subjekta kod kojeg nisu utvrđene nepravilnosti, čime se **stvara privid povezanosti sa nezakonitim radnjama drugih**, iako takva povezanost ne postoji.

Ova okolnost dodatno potvrđuje obrazac postupanja u kojem se selektivnim i kontekstualno neosnovanim povezivanjem nastoji nanijeti šteta ugledu i pravnom položaju Univerziteta, bez postojanja konkretnih i dokazivih činjenica.

XVIII - ZAKLJUČAK

Iz cjelokupnog činjeničnog i pravnog stanja, zasnovanog na dostavljenoj dokumentaciji, pravosnažnim i privremenim sudskim odlukama, upravnim aktima, podnesenim krivičnim prijavama, evidencijama nadležnih organa, kao i potpunoj hronologiji postupanja različitih institucija i povezanih aktera, nedvosmisleno i bez ikakve pravno relevantne dileme proizlazi sljedeće:

ne postoji nijedan dokaz koji bi na pravno relevantan i dokaziv način potvrdio nezakonit rad Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, niti je takav dokaz iznesen ili utvrđen u bilo kojem upravnom ili sudskom postupku;

postoji jasan, kontinuiran, vremenski usklađen i sadržajno povezan niz radnji različitih organa i aktera, koji u svojoj ukupnosti proizvodi jedinstven, predvidiv i ciljano usmjeren efekat protiv Univerziteta;

postoji osnovana i objektivno utemeljena sumnja na postojanje koordinisanog i organizovanog djelovanja, imajući u vidu međusobnu povezanost upravnih odluka, nepostupanja u sudskom postupku, medijskog narativa, političkog konteksta i iniciranja institucionalnih procesa;

postoji izražen, kontinuiran i sadržajno usmjeren medijski i institucionalni pritisak, čija funkcija nije utvrđivanje istine, nego oblikovanje percepcije u pravcu koji odgovara već preduzetim radnjama;

postoji dodatni, posebno značajan i pravno odlučan kontekst, koji proizlazi iz činjenice da je vlasnik Univerziteta lice koje je pravosnažno utvrđeno kao žrtva ratnog zločina, što nameće obavezu posebne pravne pažnje i ispitivanja mogućih elemenata diskriminatornog, selektivnog i ciljano usmjerenog postupanja;

posebno, iz dodatno utvrđenih činjenica proizlazi da se mehanizam djelovanja ne iscrpljuje samo na upravnim i sudskim radnjama, nego obuhvata i **faktičko onemogućavanje rada Univerziteta kroz djelovanje trećih lica**, uključujući kontinuirane radnje tuženog „Robot General Trading Co“ d.o.o. Sarajevo, koje se ogledaju u fizičkom blokiranju pristupa prostoru, zatvaranju ulaza, postavljanju prepreka i onemogućavanju korištenja zajedničkih komunikacija, što je evidentirano i od strane policijskih organa, čime se potvrđuje da se posljedice upravnih mjera ostvaruju i van institucionalnog okvira;

također, utvrđeno je postojanje **selektivnog i diskriminatornog postupanja inspeksijskih organa**, koji su protiv Univerziteta preduzimali drastične mjere (zatvaranje prostora, uklanjanje lica iz objekta), dok istovremeno nisu vršili nadzor nad drugim subjektima u istim ili sličnim pravnim okolnostima, što dodatno potvrđuje obrazac nejednakog postupanja;

dodatno, postojanje aktivnih krivičnih postupaka, uključujući predmet koji vodi POSKOK protiv ministra obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona (broj T 21 0 KT 000483 25), kao i radnje koje se odnose na druga odgovorna lica, potvrđuje da predmet već ima izražen krivičnopravni i antikorupcijski karakter i da nadilazi okvir upravnog spora .

Kada se sve navedeno sagleda u cjelini, jasno se i nedvosmisleno nameće zaključak da predmet koji se nalazi pred Komisijom:

ne predstavlja pitanje zakonitosti rada Univerziteta, nego pitanje zakonitosti postupanja institucija, povezanih aktera i mogućeg postojanja zloupotrebe javnih i faktičkih ovlaštenja u cilju postizanja nezakonitog rezultata.

U tom smislu, posebno se ističe da:

pravni poredak ne može i ne smije dozvoliti da se faktičke posljedice gašenja jednog pravnog subjekta proizvode bez donošenja pravosnažne odluke;

niti da kontinuum upravnih, sudskih, medijskih i faktičkih radnji zamijeni zakonitu proceduru i sudsku kontrolu;

niti da se kroz kombinaciju institucionalnih i vaninstitucionalnih radnji ostvari rezultat koji nije moguće postići zakonitim putem.

Posebno zabrinjava činjenica da:

posljedice po Univerzitet već nastupaju i imaju realne, dugoročne i teško popravljive efekte;

da je rad Univerziteta faktički otežan ili onemogućen kroz više paralelnih mehanizama;

da konačna sudska odluka još uvijek ne postoji;

čime se stvara pravno nedopustiva situacija u kojoj:

pravna zaštita postoji formalno, ali ne djeluje stvarno, dok se faktičko stanje formira mimo sudske kontrole.

U takvim okolnostima, odgovornost Komisije dobija poseban, pojačan i suštinski značaj.

Komisija ne smije dozvoliti da njen postupak bude:

zasnovan na selektivnim, nepotpunim ili konstrukcijama oblikovanim informacijama;

vođen politički, interesno ili medijski usmjerenim inicijativama;

ili korišten kao sredstvo dodatne legitimacije već preduzetih radnji koje su predmet sudskog i krivičnog preispitivanja.

Naprotiv, Komisija za borbu protiv korupcije je dužna da:

prepozna stvarnu prirodu ovog predmeta;

usmjeri pažnju na zakonitost postupanja institucija i svih uključenih aktera;

ispita međusobnu povezanost upravnih, sudskih, medijskih i faktičkih radnji;

i aktivno spriječi svaku mogućnost zloupotrebe svog institucionalnog položaja i nadležnosti.

U suprotnom, postoji realna opasnost da:

postupak pred Komisijom, umjesto da razotkrije eventualne zloupotrebe, postane dio mehanizma kojim se takvo postupanje prikriva, opravdava i dodatno učvršćuje.

Zbog svega navedenog, jasno se i konačno zaključuje da:

u konkretnom slučaju postoje svi elementi koji ukazuju na postojanje složenog, višeslojnog i koordinisanog djelovanja protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, koje se realizuje kroz kombinaciju upravnih, sudskih, medijskih i faktičkih radnji;

te da predmet: ne može, ne smije i ne treba biti sveden na parcijalno, pojednostavljeno i pogrešno usmjereno razmatranje, nego mora biti sagledan u cjelini, kao jedinstven slučaj mogućeg sistemskog djelovanja, zloupotrebe institucija i pokušaja faktičkog gašenja pravnog subjekta mimo zakonom propisane procedure.

XIX - PRIJEDLOG

Imajući u vidu cjelokupno činjenično i pravno stanje, dostavljenu dokumentaciju, hronologiju događaja, utvrđeni kontinuitet radnji i sve okolnosti detaljno obrazložene u prethodnim poglavljima, predlaže se da Komisija za borbu protiv korupcije Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine postupi na sljedeći način:

1. DA KOMISIJA UZME U OBZIR KOMPLETNU DOKUMENTACIJU

Da uzme u obzir i u cijelosti cijeni svu dostavljenu dokumentaciju kao jedinu relevantnu osnovu za odlučivanje, uključujući sudske odluke, upravne akte, krivične prijave, stručne nalaze i druge dokaze, a ne selektivne interpretacije i medijske navode.

2. DA KOMISIJA UTVRDI PRAVU PRIRODU PREDMETA

Da utvrdi da predmet pred Komisijom ne predstavlja pitanje zakonitosti rada Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, nego pitanje zakonitosti postupanja institucija i odgovornih lica koja su donosila odluke i preduzimala radnje prema Univerzitetu.

3. DA KOMISIJA RAZGRANIČI SVOJU NADLEŽNOST

Da jasno razgraniči nadležnost Komisije, te da se fokusira isključivo na ispitivanje eventualnih zloupotreba javnih ovlaštenja i nezakonitog postupanja institucija, a ne na meritum upravnih i sudskih sporova koji su u toku.

4. DA KOMISIJA SPRIJEČI ZLOUPOTREBU POSTUPKA

Da ne dozvoli zloupotrebu postupka pred Komisijom, niti da njen rad bude zasnovan na politički, interesno ili medijski oblikovanim inicijativama koje nemaju obilježja nezavisnosti i objektivnosti.

5. DA KOMISIJA IZVRŠI SVEOBUHVAATNU ANALIZU POSTUPANJA

Da izvrši detaljnu i sveobuhvatnu analizu postupanja svih nadležnih organa, uključujući Ministarstvo obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona, inspekcijske organe i druga odgovorna lica, sa posebnim fokusom na:

kontinuitet radnji,

postupanje suprotno sudskim odlukama,

ponavljanje upravnih mjera identičnog efekta,

i moguće elemente koordinisanog djelovanja.

6. **DA KOMISIJA UTVRDI MEHANIZAM ADMINISTRATIVNOG GAŠENJA**
Da utvrdi postojanje mehanizma administrativnog gašenja Univerziteta, kroz kumulativno djelovanje upravnih, sudskih, medijskih i faktičkih faktora, bez donošenja pravosnažne odluke o prestanku rada.
7. **DA KOMISIJA ISPITA NEPOSTUPANJE SUDA**
Da posebno razmotri i ocijeni nepostupanje Kantonalnog suda u Tuzli u razumnom roku, imajući u vidu da takvo postupanje proizvodi faktičke posljedice identične konačnoj zabrani rada, čime se dovodi u pitanje djelotvornost sudske zaštite.
8. **DA KOMISIJA UZME U OBZIR STATUS ŽRTVE RATNOG ZLOČINA**
Da u obzir uzme posebnu okolnost da je vlasnik Univerziteta lice koje je pravosnažno utvrđeno kao žrtva ratnog zločina, te da u tom kontekstu ispita postojanje elemenata diskriminatornog ili selektivnog institucionalnog postupanja.
9. **DA KOMISIJA UTVRDI OSNOVE SUMNJE NA KRIVIČNA DJELA**
Da utvrdi postojanje osnova sumnje na izvršenje krivičnih djela, uključujući zloupotrebu položaja, neizvršenje sudskih odluka, nesavjestan rad u službi i druga krivična djela koja proizlaze iz dostavljene dokumentacije.
10. **DA KOMISIJA HITNO ZATRAŽI IZJAŠNJENJA I DOKUMENTACIJU**
Da, u skladu sa svojim ovlaštenjima, hitno zatraži izjašnjenje od svih navedenih institucija i odgovornih lica, uključujući:
 - Ministarstvo obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona,
 - Službu za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla,
 - Službu za inspekcijske poslove Grada Tuzla,
 - Kantonalni sud u Tuzli (u dijelu procesnog postupanja),
 - kao i sva druga lica i organe obuhvaćene ovim podneskom,uz obavezu dostavljanja kompletne dokumentacije i očitovanja u što kraćim, hitnim rokovima.
11. **DA KOMISIJA DONOSI ODLUKE U NAJKRAĆIM ROKOVIMA**
Da, nakon pribavljanja izjašnjenja, donese odgovarajuće zaključke i odluke bez odlaganja, u najkraćim mogućim rokovima, imajući u vidu hitnost i težinu posljedica koje već nastupaju.
12. **DA KOMISIJA ZAHTIJEVA POSTUPANJE POSKOK-A**
Da, u skladu sa svojim ovlaštenjima, zatraži od Posebnog odjela za suzbijanje korupcije, organizovanog i međukantonalnog kriminala Federalnog tužilaštva (POSKOK) informaciju o svim preduzetim radnjama, statusu predmeta i daljnjim aktivnostima, uz zahtjev za hitno postupanje i intenziviranje istraga.
13. **DA SE PODNESAK DOSTAVI POSKOK-U UZ ZAHTEJ ZA INTERVENCIJU**
Da se ovaj podnesak, zajedno sa kompletnom dokumentacijom, dostavi POSKOK-u kao zvaničan materijal, uz zahtjev za intervenciju, ispitivanje svih navoda, utvrđivanje

postojanja namjere i umišljaja kod svih uključenih lica, te preduzimanje zakonom predviđenih mjera prema svim odgovornim licima.

14. DA KOMISIJA ZAHTIJEVA ISPITIVANJE ODGOVORNOSTI MINISTRA

Da posebno zahtijeva ispitivanje odgovornosti ministra obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona Ahmed Omerović, kao i svih drugih službenih i odgovornih lica uključenih u sporne radnje.

15. DA KOMISIJA OBAVIJESTI TUŽILAŠTVA O UTVRĐENIM ČINJENICAMA

Da obavijesti nadležna tužilaštva o svim utvrđenim činjenicama ukoliko se tokom postupka utvrde dodatni elementi krivičnih djela.

16. DA KOMISIJA OSIGURA ZAKONIT I OBJEKTIVAN ZAKLJUČAK

Da osigura da njen konačni zaključak bude zasnovan isključivo na dokazima i važećem pravu, uz puno poštivanje principa zakonitosti, objektivnosti i nepristrasnosti.

17. DA KOMISIJA SPRIJEČI LEGITIMISANJE SISTEMSKOG DJELOVANJA

Da spriječi svaku mogućnost da se postupak pred Komisijom koristi kao sredstvo legitimisanja već započetog sistemskog djelovanja protiv Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla, te da jasno razgraniči zakonito postupanje od zloupotreba.

ZAVRŠNI REZIME – ZAHTJEV ZA POTPUNU TRANSPARENTNOST, HITNO POSTUPANJE I ZAŠTITU VLADAVINE PRAVA

Na kraju, izričito se zahtijeva da Komisija za borbu protiv korupcije Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine:

- **dostavi potpunu i cjelovitu informaciju o toku i ishodu postupka**, uključujući sve faze odlučivanja, preduzete radnje i donesene zaključke,
- **dostavi zapisnik i audio zapis sa saslušanja**, ukoliko je isto održano, bez izuzetka i selektivnosti,
- **dostavi kompletan pregled svih preduzetih radnji i mjera**, uključujući komunikaciju sa drugim organima i institucijama,
- **dostavi izjašnjenja svih organa i lica od kojih je traženo očitovanje**, u cjelini i bez skraćivanja,

kako bi se osigurala potpuna transparentnost, zakonitost i kontrola postupanja, te spriječila svaka mogućnost selektivnog ili instrumentalizovanog vođenja postupka.

Istovremeno se posebno naglašava:

ukoliko se ovakav jasno utvrđen, dokumentovan i višeslojno povezan obrazac djelovanja ne zaustavi i ne ispita u cjelini, nastupiće situacija u kojoj će:

Evropski univerzitet „Kallos“ Tuzla biti faktički ugašen bez ijedne pravosnažne sudske odluke.

Takav ishod već se ostvaruje kroz kumulativno i koordinisano djelovanje:

- upravnih mjera koje se donose i ponavljaju uprkos sudskoj odluci,
- sudskog nepostupanja u razumnom roku,
- medijskog pritiska koji oblikuje percepciju bez dokaza,
- i faktičkog onemogućavanja rada, uključujući **fizičko ograničavanje pristupa poslovnom prostoru.**

Ovakav rezultat ne bi predstavljao samo povredu prava jednog pravnog subjekta, nego bi imao dalekosežne i sistemske posljedice:

- **potvrdio bi da je moguće uništiti instituciju mimo zakona,**
- **bez zakonite procedure,**
- **bez stvarne i djelotvorne sudske kontrole,**
- **kroz koordinisano djelovanje više aktera i institucija.**

Time bi bio direktno narušen temelj pravnog poretka:

- princip zakonitosti,
- princip jednakosti pred zakonom,
- i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu.

Upravo zbog toga, ovaj predmet:

nije i ne može biti posmatran kao pojedinačan slučaj jednog univerziteta, nego kao test funkcionalnosti pravnog sistema Bosne i Hercegovine u cjelini.

Radi se o pitanju da li institucije:

- mogu prepoznati zloupotrebu sistema,
- mogu spriječiti koordinisano djelovanje usmjereno na eliminaciju pravnog subjekta,
- i mogu zaštititi osnovne principe pravne države.

U suprotnom, nastaje opasan presedan:

da pravni subjekt može biti uništen bez presude – samo kroz kombinaciju upravnih, faktičkih i institucionalnih radnji.

Zbog toga se od Komisije zahtijeva da:

- postupi hitno,
- postupi sveobuhvatno,
- i postupi isključivo na osnovu prava i dokaza,

te da svojim djelovanjem spriječi da ovaj predmet postane primjer zloupotrebe sistema, umjesto njegove kontrole.

Dr. sc. Mirnes Ajanović, advokat i punomoćnik Evropskog univerziteta „Kallos“ Tuzla